

GALATEN

5:13-6:18

Vrijheid van de wet, elkaar dienen in liefde
en wandelen door de Geest.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/galaten/5-13-6-18

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Vrijheid van de wet en geestelijke volwassenheid	4 min	5
2	Vrijheid gebruiken om elkaar te dienen	2 min	7
3	De zelfgerichtheid van onze oude natuur	3 min	8
4	Bekering en de strijd tussen denken en vlees	4 min	9
5	Belangeloze liefde en eigenbelang	3 min	11
6	Gods liefde ontvangen en doorgeven	2 min	12
7	Liefde vervult de wet	3 min	14
8	Vrijwillig dienen als ware vrijheid	3 min	15
9	Elkaar kapotmaken met woorden	3 min	17
10	De betekenissen van het woord vlees	3 min	19
11	Vlees als lichaam of zondige natuur	2 min	21
12	Lichamelijke verlangens zijn niet vanzelf slecht	3 min	22
13	Lichamelijke driften geestelijk beheersen	2 min	23
14	De strijd tussen vlees en Geest	5 min	24

15	Vrij van zonde door Jezus' woord en de Geest	3 min	27
16	Wandelen door de Geest bij elke beslissing	3 min	29
17	Werken van het vlees en bewustzijnsverandering	5 min	31
18	Verdeeldheid en andere werken van het vlees	2 min	33
19	Vallen in zonde of leven in zonde	3 min	34
20	Gewassen en geheiligd ondanks een zondig verleden	4 min	36
21	De Geest brengt vanzelf vrucht voort	2 min	39
22	Geduld, volharding en zachtmoedigheid	4 min	40
23	Wie de Geest volgt, heeft de wet niet nodig	4 min	42
24	Christus stierf als onze plaatsvervanger	4 min	45
25	Het oude leven hangt aan het kruis	2 min	47
26	Het vlees heeft geen gezag meer	3 min	48
27	Leven door de Geest zonder eigendunk	3 min	50
28	Een gevallen gelovige zachtmoedig herstellen	4 min	52
29	Elkaars lasten dragen met praktische hulp	3 min	54

30	Nederigheid en je eigen werk beoordelen	2 min	55
31	Geven, zaaien en volharden in goeddoen	4 min	57
32	Roemen in besnijdenis of in het kruis	2 min	60
33	De nieuwe schepping en Paulus' slotzegen	3 min	61
	Om verder te lezen		63

1

Vrijheid van de wet en geestelijke volwassenheid

We hebben onze laatste bijeenkomst over de brief aan de Galaten, en we pakken de draad ongeveer halverwege hoofdstuk 5 weer op. We behandelen de tweede helft van hoofdstuk 5, en daarna volgt hoofdstuk 6, dat vrij kort is, het kortste hoofdstuk van deze brief. Toch staat er heel veel gewichtigs in Galaten 5 en 6. Misschien is dit wel het gewichtigste gedeelte, in elk geval wat de praktische kant van de brief betreft.

Toen we bij hoofdstuk 5 kwamen, heb ik niet aangekondigd dat we aan de praktische toepassing begonnen. Zoals we eerder hebben opgemerkt, zet Paulus vaak in het eerste gedeelte de theologische stellingen uiteen, en past hij die vervolgens in het laatste gedeelte van de brief toe. Dat doet hij hier ook. In hoofdstuk 5, vers 1, was hij aan de praktische toepassing begonnen met de woorden:

Sta dan vast in de vrijheid waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft, en laat u niet weer met een juk van slavernij belasten.

GALATEN 5:1

In de Engelse vertaling begint dit vers met 'Houd daarom stand'. 'Daarom' verwijst natuurlijk terug naar wat eraan voorafging en zegt: vanwege dat alles, vanwege die waarheden die vooral in hoofdstuk 3 en 4 naar voren zijn gebracht, houd stand. Dat is wat je ermee moet doen.

Hij wordt heel fel en zegt tegen hen dat, als ze zover gaan dat ze de besnijdenis aanvaarden als iets wat noodzakelijk is voor hun gerechtigheid, ze net zo goed de hele wet kunnen aanvaarden. In feite doen ze stilzwijgend precies dat. Als ze zich inderdaad laten besnijden, brengen ze zichzelf daarmee in slavernij onder de hele wet. En dat is geen toestand die iemand zichzelf ooit zou moeten toewensen. Het is een toestand van slavernij.

Veel predikers zijn bang dat, als ze hun toehoorders ontslaan van de verplichting om de wet te houden, dat tot wangedrag zal leiden. Dat mensen, als ze niet door wetten in toom worden gehouden, helemaal niet in toom zullen worden gehouden. Wat Paulus eerder in hoofdstuk 4 zei, is dat de godsdienstige ervaring van de mensheid vóór de komst van Christus leek op die van een kind dat onder het toezicht van voogden en beheerders enzovoort werd gehouden. Want dat hadden ze natuurlijk nodig. Net als kinderen die hun eigen leven niet kunnen beheersen en sturen, hadden ze leiding van buitenaf nodig. De mens had leiding van buitenaf nodig. Wij ook, totdat we tot Christus kwamen.

Maar als we eenmaal tot Christus zijn gekomen, beschouwt hij dat als de overgang van kindertijd naar volwassenheid. Dan ben je zelf verantwoordelijk voor je eigen handelen. Dat gebeurt op het moment dat er een ontwikkeling heeft plaatsgevonden die de persoon zelfbeheersing geeft, het vermogen om zichzelf te besturen. Verderop in dit hoofdstuk 5 zullen we lezen dat de vrucht van de Geest onder andere zelfbeheersing is.

Kinderen hebben geen innerlijke beheersing en moeten daarom onder toezicht van buitenaf worden geplaatst. Maar Paulus gaat ervan uit dat, als iemand werkelijk een christen is, die persoon de overgang heeft gemaakt naar een toestand waarin hij innerlijke drijfveren heeft, innerlijke beheersing die hem op het juiste pad leidt zonder dat hem wetten van buitenaf worden opgelegd.

Hij heeft in 1 Timotheus gezegd, zoals we de vorige keer zagen:

en als men dit weet: dat de wet niet bestemd is voor de rechtvaardige, maar voor wettelozen en voor opstandigen, goddelozen en zondaars, onheiligen en onreinen, voor hen die vader of moeder vermoorden, voor doodslagers,

1 TIMOTHEÛS 1:9

Maar rechtvaardige mensen, die zulke dingen niet zullen doen, hebben de wet niet nodig. Ze staan niet onder de wet. Paulus werkt dat verder uit in de hoofdstukken die we voor ons hebben, aan het slot van Galaten.

2

Vrijheid gebruiken om elkaar te dienen

We willen de draad oppakken bij vers 13, want daar waren we de vorige keer gebleven. In hoofdstuk 5, vers 13, zegt Paulus:

Want u bent tot vrijheid geroepen, broeders, alleen niet tot die vrijheid die aanleiding geeft aan het vlees; maar dien elkaar door de liefde.

GALATEN 5:13

Dat is wat hij in het openingsvers van het hoofdstuk zei:

Blijf stevig in die vrijheid staan.

Je hebt vrijheid. Maar die vrijheid moet je niet als absoluut beschouwen. Absolute vrijheid bestaat niet, behalve bij God. Alleen God is vrij om alles te doen wat Hij wil, zonder dat er enig gevaar bestaat dat Hij iets verkeerd doet, omdat Hij de enige Persoon is Die volkomen goed is. Hij is volkomen heilig. In het heelal is er niemand anders die alles kan doen. Elke opwelling die Hij heeft, kan Hij uitvoeren. Hij is vrij, zonder enige beperking, want alles wat Hij doet is goed.

Christenen willen doen wat goed is, maar natuurlijk is er nog een andere kant aan ons bestaan, en dat is ons vlees. Hoewel we vrij zijn van de wet en daarin niet verstrikt moeten raken, wil hij dat we het volgende weten:

Gebruik je vrijheid niet als een kans om aan je eigen verlangens toe te geven. Help elkaar juist uit liefde.

Eerder in dit hoofdstuk, in vers 6, zei hij dat het voor God aankomt op

In Christus Jezus heeft namelijk niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar het geloof, dat door de liefde werkzaam is.

GALATEN 5:6

Liefde is een vrucht van de Geest, zoals Paulus zal aangeven in vers 22 van dit hoofdstuk, waar we nog niet aan toe zijn. Maar de werking van de Geest in het leven van de gelovige brengt liefde voort. Geloof zet iemand, als het een behoudbrengend geloof is, aan tot liefde en brengt werken van liefde voort. Als je elkaar door de liefde dient, doe je met je vrijheid wat je ermee behoort te doen. Dan gebruik je de vrijheid niet als een aanleiding voor het vlees.

3

De zelfgerichtheid van onze oude natuur

Je vlees is je natuurlijke mens, wie je van nature bent in Adam. Je hebt een nieuwe natuur en hebt deel gekregen aan de goddelijke natuur. Toch is er een conflict tussen het vlees en de Geest. Paulus brengt dat hier al ter sprake en zal er verderop in dit hoofdstuk op ingaan. Maar terwijl we de Geest in ons hebben, Die niemand minder is dan God Zelf, en we de goddelijke natuur hebben gekregen, is daarmee de aanwezigheid van een kwade natuur waarmee we geboren zijn niet uit ons weggenomen. Ook de verlangens en begeerten en eisen van onze natuurlijke mens zijn daarmee niet weggenomen.

Onze natuurlijke mens is van nature, vanuit zijn neiging, op zichzelf gericht. Dat is wat ons slecht maakt: we zijn op onszelf gericht. We leven alsof we het middelpunt van het heelal zijn, en we willen dat anderen ook zo leven. Alsof iedereen op aarde, met inbegrip van God, werkelijk rekening zou moeten houden met onze verlangens, onze behoeften en onze voorkeuren, en zich daarnaar zou moeten schikken. En hoewel er tegenwoordig maar heel weinig mensen zo bot zijn dat ze zeggen dat dit hun wereldbeeld is, leeft vrijwel iedereen die geen christen is, en helaas ook veel te veel christenen, alsof dit hun wereldbeeld is.

Zodra iets niet gaat zoals zij willen, denken ze dat ze reden hebben om te klagen. Alsof de wereld het aan hen verplicht is om alles te laten gaan zoals zij willen. Alsof God iets uit te leggen heeft wanneer Hij enig lijden in ons leven toelaat, omdat wij dat niet wilden. En dit laat gewoon de natuurlijke, verdorven neiging van onze natuur zien: dat we om de een of andere reden denken dat alles zou moeten gaan zoals wij willen. Als we eens zouden stilstaan bij de vraag waarom dat zou moeten, weet ik niet wat voor

antwoord we onszelf zouden geven. Het is gewoon een aanname die we niet onderzoeken, waar we geen kritiek op hebben. We nemen gewoon aan: 'Alles zou moeten gaan zoals ik wil.'

En je zou kunnen zeggen: 'Nou, daar ga ik niet van uit.' Ik hoop dat je dat niet doet. Als christen zou je dat niet moeten doen en hoef je dat ook niet te doen. Maar het zit vanaf je geboorte in je natuur om zo te denken, en het is een houding die je moet afleren. Je moet opnieuw gevormd worden. Je moet een verandering en vernieuwing van je denken ondergaan. Maar diezelfde neiging blijft er altijd, diezelfde verleiding om jezelf op de eerste plaats te zetten. En om, wanneer je hoort dat je niet onder de wet bent, te denken: 'O, geweldig, nu kan ik doen wat ik maar wil.'

Nou, dat hangt ervan af. Wat wil je doen? Wil je zondigen? Dat kun je niet doen. Je vrijheid is geen vrijheid om te zondigen. Je vrijheid is om te doen wat goed is en daarvan te genieten. Je vrijheid is om de hogere verlangens te volgen die God in je heeft gelegd, en daarnaar te handelen met Gods goedkeuring en zegen.

4

Bekering en de strijd tussen denken en vlees

Wanneer Paulus in Efeze hoofdstuk 2 de niet-wedergeboren mens beschrijft, zegt hij in vers 3:

onder wie ook wij allen voorheen verkeerden, in de begeerten van ons vlees, door de wil van het vlees en de gedachten te doen; en wij waren van nature kinderen des toorns, evenals de anderen.

EFEZE 2:3

Dat wil zeggen: onder de zonen van de ongehoorzaamheid. Wij hoorden vroeger ook bij die groep. Wij leefden vroeger ook onder hen:

in de verlangens van onze eigen natuur.

Nu, de begeerten van het vlees. Paulus zei:

Want u bent tot vrijheid geroepen, broeders, alleen niet tot die vrijheid die aanleiding geeft aan het vlees; maar dien elkaar door de liefde.

GALATEN 5:13

Nou, vroeger leefden we in de begeerten van ons vlees. We vervulden vroeger de verlangens van ons vlees. En dat deden we. Er staat:

we deden wat ons lichaam en onze gedachten wilden en stonden van nature bloot aan Gods woede, net als de anderen.

Wat daar interessant aan is, is dat Paulus zegt dat we, terwijl we in zonde leefden, naar het vlees leefden, tegelijkertijd de verlangens van ons vlees en van ons denken vervulden. Nu is dat iets wat niet meer zo is. Wat is niet meer zo? Hebben we dan niet nog steeds een vlees met kwade verlangens? Nee, dat hebben we nog steeds, maar we zijn anders gaan denken. Dat is wat bekering is: een verandering van denken. En omdat we ons bekeerd hebben, keuren we de zonde dus niet langer goed. Met ons denken willen we een heilig leven leiden. Ons vlees heeft nog steeds dezelfde verlangens als voorheen, maar ons denken keurt ze niet langer goed.

Toen we in de wereld leefden en zondigden, vervulden we de begeerten van het vlees en van het denken. Maar vandaag zijn de verlangens van mijn denken niet meer dezelfde als toen. Ik ben anders gaan denken. Ik heb me bekeerd en ik verlang ernaar heilig voor God te leven. Paulus spreekt dus over deze frustratie die er nu is, en over deze strijd, in Romeinen hoofdstuk 7, waar hij zegt:

Met mijn verstand stem ik in met de wet van God, maar in mijn leden ontdek ik een andere wet die tegen de wet van mijn verstand strijdt en mij tot gevangene van de zonde maakt.

ROMEINEN 7:22-23

Er zijn nu twee willen. Maar toen ik een heiden was, was er maar één wil. Dat was de wil van mijn vlees en van mijn denken. Dat wil zeggen: mijn denken en mijn vlees zaten in hetzelfde team. Ze hadden dezelfde verlangens. Nu is mijn denken veranderd, maar mijn vlees niet. Mijn denken heeft dus andere verlangens dan vroeger, maar mijn vlees heeft nog steeds dezelfde oude verlangens. En daarom ben ik in een strijd verwickeld. Het is een oorlog.

En we horen tegenwoordig veel over geestelijke strijd. En veel van wat we over geestelijke strijd horen, heeft zeker te maken met het afweren van demonische machten en territoriale geesten en het uitdrijven van demonen en dergelijke. Dat zijn allemaal heel goede dingen. Ik bedoel, ik neem aan dat het allemaal heel goede dingen zijn. Van sommige van die dingen weet ik niet zeker of ik er veel van afweet, omdat de Bijbel er niet over spreekt. Maar ik geloof wel in het demonische. Ik geloof wel dat een deel van de geestelijke strijd te maken heeft met het aanpakken van het demonische. Maar voordat we eraan toekomen het demonische aan te pakken, moeten we onszelf aanpakken. Wij zijn de eerste vijand die we moeten overwinnen. Paulus zegt dat, zoals we in vers 17 zullen zien, maar daar zijn we nog niet.

5

Belangeloze liefde en eigenbelang

In vers 13 zegt hij:

zorg dat we onze vrijheid niet opvatten als een kans om gewoon egoïstisch onze zin te doen, maar dat we die neiging juist overwinnen door elkaar uit liefde te helpen.

Liefde is het tegenovergestelde van onze natuur. Natuurlijk ervaren mensen die geen christen zijn iets wat ze liefde noemen, maar ik betwijfel sterk of ze iets ervaren wat een volkomen belangeloze liefde is. Dat wil zeggen, een liefde die geen persoonlijk voordeel op het oog heeft.

Je zou kunnen zeggen: 'Nou nee, ik heb liefgehad voordat ik christen was. Ik hield van iemand zonder enig persoonlijk voordeel op het oog te hebben.' Het is ontzettend moeilijk om zeker te weten of dat zo is. Zelfs de liefde van een moeder voor haar kind: hoe kunnen we er zeker van zijn dat die totaal belangeloos is? Als het kind van iemand

anders sterft, maakt mijn vrouw tenslotte geen trauma door. Als een van mijn kinderen zou sterven, zou mijn vrouw een trauma doormaken. Waarom? Omdat ze van ons kind houdt, of is het omdat ze van zichzelf houdt?

Natuurlijk houdt ze van onze kinderen. Maar bij iedere moeder en iedere vader, iedere ouder, iedere man, iedere vrouw zit er in hun natuurlijke liefde een bepaald aspect van eigenbelang. Het doet mij pijn als mijn kinderen iets ergs overkomt. Het doet mij pijn als mijn kinderen of mijn vrouw niet van mij houden. Het doet mij pijn. Daarom vat ik dit pijnlijke verlangen naar een goede verhouding met deze mensen op als mijn liefde voor hen. Als christen is het inderdaad mogelijk dat ik echte geestelijke, belangeloze liefde voor hen heb. Dat is de vrucht van de Geest.

Maar veel mensen die geen geestelijke mensen zijn, zouden zeggen dat ze liefde hebben. En als ze echt kritischer zouden kijken naar wat ze hebben, dan is wat ze hebben eigenbelang. Liefde is vaak alleen maar een sterk dierlijk gevoel, of een sterke psychologische, emotionele gehechtheid aan en afhankelijkheid van iemand. En dat noemen ze liefde. Liefde in de Bijbel is iets wat niet voortkomt uit de behoefte aan iemand die mijn liefde beantwoordt. Ze komt voort uit kracht. God houdt van mij. Ik heb de liefde van God ontvangen. Ik ben in staat liefde te geven, zelfs als degene aan wie ik die geef mij geen liefde teruggeeft.

Daarom zei Jezus:

Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben.

JOHANNES 13:34

6

Gods liefde ontvangen en doorgeven

Hij zei niet: 'Heb elkaar lief zoals een ander jou liefheeft. Heb haar lief zoals zij jou liefheeft. Heb hem lief zoals hij jou liefheeft.' Hij zegt: 'Nee, Je ontvangt liefde van Mij door de achterdeur, en je geeft die liefde door de voordeur aan anderen.' Jouw liefde

voor hen is er niet van afhankelijk of zij jouw liefde beantwoorden. Want doordat je liefde van God hebt ontvangen, heb je op dat gebied alles wat je nodig hebt.

Het feit dat we in de liefde van God zijn gaan leven, heeft alles vervuld wat ooit als een behoefte aan liefde omschreven zou kunnen worden. Er zouden heel wat mensen zijn die moeite zouden hebben met al dat spreken over behoefte, vanwege wat de psychologie met die terminologie heeft gedaan. Maar ik durf wel te zeggen dat de Bijbel zou zeggen dat we allemaal diep in de problemen zitten als we de liefde van God niet hebben. Daarom denk ik dat we wel degelijk behoefte aan liefde hebben.

Het probleem is dat de meeste mensen dat opvatten als een behoefte aan iemand die van hen houdt, een andere persoon die van hen houdt. Vaak wordt ons verteld dat je niet van anderen kunt houden als er niet van jou wordt gehouden. Je kunt niet op de juiste manier van anderen houden als je niet genoeg liefde hebt ontvangen. Dat kan waar zijn als de liefde waarover we het hebben, de liefde die we ontvangen, de liefde van God is. Als je de liefde van God niet ontvangt, kun je anderen niet liefhebben.

De Bijbel zegt:

Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad heeft.

1 JOHANNES 4:19

De King James zegt:

We houden van Hem omdat Hij eerst van ons hield.

De Alexandertekst zegt eenvoudig:

We hebben lief omdat Hij eerst van ons hield.

Dus omdat Hij ons heeft liefgehad, kunnen wij anderen liefhebben. We hoeven niet bij anderen iets te zoeken. We hoeven niet te proberen anderen voor ons eigen vleeselijke voordeel te gebruiken.

7

Liefde vervult de wet

Wanneer je niet onder de wet staat die zegt:

U zult niet doodslaan. U zult niet echtbreken. U zult niet stelen.
U zult geen vals getuigenis spreken tegen uw naaste.

EXODUS 20:13-16

zou iemand kunnen zeggen: 'Nou, als iemand me echt ergert, kan ik die persoon doden, want ik sta niet onder de wet. Als iemand me echt aantrekt, zelfs als die persoon met iemand anders getrouwd is, kan ik met die persoon overspel plegen, want ik sta niet onder de wet. Als iemand iets heeft wat ik graag zou willen hebben, kan ik het van die persoon stelen, want ik sta niet onder de wet.'

Nee, dat kun je niet. Niet als je van hen houdt. Je kunt geen van die dingen doen als je van iemand houdt. Paulus en Jezus zeiden allebei dat de hele wet vervuld wordt in het gebod:

Want de hele wet wordt in één woord vervuld, namelijk hierin:
U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

GALATEN 5:14

Wat Paulus zegt, is dat je vrijheid van de wet hebt ontvangen, maar dat je onder een ander beginsel bent komen te staan. En je bent alleen vrij van de wet zolang je volgens dat beginsel leeft. Dat is het beginsel van de liefde.

Wanneer je in liefde leeft, zul je niemand doden, geen overspel plegen, niet stelen en geen vals getuigenis tegen iemand afleggen. Maar dat zal niet vanwege een wet zijn, maar omdat je hart in opstand zou komen bij de gedachte daaraan. Als je van iemand

houdt, wil je die persoon geen pijn doen. Laat me je iets laten zien in Romeinen hoofdstuk 13, waar Paulus over deze zelfde kwestie spreekt. Romeinen 13:8 tot en met 10. Paulus zegt:

Wees niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld. Want dit: U zult geen overspel plegen, u zult niet doden, u zult niet stelen, u zult geen vals getuigenis geven, u zult niet begeren, en welk ander gebod er ook is, wordt in dit woord samengevat, namelijk hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. De liefde doet de naaste geen kwaad. Daarom is de liefde de vervulling van de wet.

ROMEINEN 13:8-10

Wie liefheeft, is alleen vrij van de wet omdat hij van nature doet wat de wet vereist. Je zou kunnen zeggen: 'Nou, ik ken iemand die niet van nature doet wat de wet vereist, en die in veel opzichten toch een liefdevol persoon lijkt te zijn.' Welnu, voor zover die persoon niet van nature doet wat de morele wet zou vereisen, is hij niet liefdevol. De morele wet is eenvoudigweg de beschrijving van hoe liefde eruitziet wanneer je daaronder leeft.

8

Vrijwillig dienen als ware vrijheid

Paulus zegt dus dat je vrij bent, maar:

Want u bent tot vrijheid geroepen, broeders, alleen niet tot die vrijheid die aanleiding geeft aan het vlees; maar dien elkaar door de liefde.

GALATEN 5:13

Je vrijheid is ervoor bedoeld dat je vrij bent om andere mensen lief te hebben en hen te dienen. Je zou kunnen zeggen: 'Maar dat klinkt als slavernij. Dat klinkt als dienstbaarheid.' Ja, dat is het ook, maar dienstbaarheid is geen slavernij als je ervoor kiest en het wilt doen.

Soms denk ik dat ik niet werk voor mijn levensonderhoud, maar ik besef dat ik dat wel doe. Ik ben niet mijn eigen baas. Ik kan niet zomaar alles doen wat ik wil. Ik ben verplicht om op bepaalde tijden aanwezig te zijn en een bepaald aantal uren les te geven, naar bepaalde bijeenkomsten te gaan, op bepaalde avonden op de radio te zijn en bepaalde reizen te maken, enzovoort. Sommige daarvan komen wat ongelegen. Er zijn momenten waarop ik liever iets anders zou doen, maar feit is dat ik doe wat ik werkelijk wil doen. Niemand dwingt me om Bijbelleraar te zijn. Ik voel me ertoe geroepen om dit te zijn, maar die roeping versta ik vanuit het feit dat ik dit werkelijk liever wil dan wat ook ter wereld.

Ja, ik werk. Ja, ik heb verplichtingen. Ja, ik kan niet zomaar met mijn handen over elkaar blijven zitten en hopen dat ik recht sta voor God. Maar ik wil ook niet zomaar met mijn handen over elkaar blijven zitten. Ik wil niets anders doen dan wat ik doe. Ik ben vrij. Ik sta onder een verplichting, maar ik ben vrij omdat datgene wat ik moet doen, is wat ik wil doen. Dat is vrijheid.

Een man die geen slaaf is, maar dingen wil doen die hij niet kan doen, is niet vrij. De rijkste man ter wereld die de vrouw van iemand anders wil hebben maar haar niet kan krijgen, is niet vrij. Maar stel je een slaaf voor die niets bezit en verplicht is zijn meester vierentwintig uur per dag te dienen. Hij houdt van zijn meester en wil hem dienen. Dat is wat hij het allerliefste met zijn leven wil doen. Die persoon is vrij, hoewel hij een slaaf is, omdat hij kan doen wat hij maar wil.

Dit is de relatie die we nu met God hebben. Het is niet zo dat God ons onder het slavenjuk van de wet houdt. We zijn vrij om te doen wat we maar willen, zolang wat we willen voortkomt uit de liefde voor God en de liefde voor mensen. Als we die liefde niet hebben, zijn we niet vrij. Dan staan we nog steeds onder de wet, zoals Paulus verderop zal aangeven.

Hij zegt in vers 14:

Want de hele wet komt neer op één ding: je moet net zoveel van je naaste houden als van jezelf.

We hebben Paulus zojuist hetzelfde zien zeggen met meer dan één woord, in Romeinen 13:8 tot en met 9. Zoals ik al eerder heb gezegd, is Galaten een soort kortere versie van Romeinen. Hier hebben we in één vers wat Paulus eigenlijk in Romeinen 13:8 tot en met 10 zei.

9

Elkaar kapotmaken met woorden

Maar als u elkaar bijt en verslindt, pas dan op dat u niet door elkaar verteerd wordt.

GALATEN 5:15

Elkaar bijten en verslinden heeft blijkbaar te maken met elkaar aanvallen, waarschijnlijk vooral met woorden. Ik betwifel of er mensen waren die elkaar echt met hun tanden beten of elkaar zelfs maar lichamelijk letsel toebrachten. Naar alle waarschijnlijkheid heeft hij het over aanvallen met woorden, misschien kwaadspreken, zoals we dat tegenwoordig zouden noemen, roddelen, mensen naar beneden halen. We zouden kunnen ontdekken dat ze, als we dat doen, verslonden worden. Wees daar niet verbaasd over.

Als je maar genoeg happen neemt, blijft er niets over. Alles is verslonden. Ik herinner me dat dit vers heel aanschouwelijk voor me werd geïllustreerd toen ik een tiener was. Er was een jongeman in de vriendenkring waarmee ik omging. Als je met een groep mensen bent, is er meestal één persoon die vaker dan anderen het gemakkelijke mikpunt van grappen is. Dat kan zijn omdat die persoon goedmoedig is en er goed tegen kan. Iedereen kan ongestraft grappen over hem maken, en hij glimlacht alleen maar en lijkt er niet door gekwetst te worden. Mensen nemen aan dat die persoon het niet erg vindt. Dus geven ze uiting aan hun verlangen om in de ogen van de groep gevat over te komen, ten koste van dat ene mikpunt, die ene persoon die het allemaal over zich heen krijgt.

Misschien is dat de reden, of misschien is er iemand die op zichzelf al lachwekkend is. Er zijn mensen die voortdurend onbedoeld domme dingen zeggen, waardoor je ze gemakkelijk belachelijk kunt maken. Hoe dan ook, toen ik een tiener was, was er in Orange County een jongen die Eddie heette. Hij was gewoon een van onze vrienden, maar hij was zo iemand over wie iedereen om de een of andere reden grappen maakte. Recht in zijn gezicht, niet achter zijn rug. Het was gewoon goedmoedig bedoeld. Niemand wilde hem echt kwaad doen. Iedereen mocht hem echt graag, maar het was gewoon gemakkelijk om hem belachelijk te maken.

Uiteindelijk ging hij niet meer met ons om. Toen begon hij met de verkeerde mensen om te gaan. Toen raakte hij weer aan de drugs. Toen stierf hij aan een overdosis heroïne. Ik had het gevoel dat de Heere me op dat moment deze Schrifttekst heel levend voor ogen stelde:

Als jullie elkaar bijten en verslinden, pas dan op dat jullie elkaar niet helemaal kapotmaken.

Gewoon steeds op iemand vitten, hem belachelijk maken, kwaadspreken, over hem roddelen. Er wordt niet echt kwaad mee bedoeld. Het is alleen maar iets van onze verdorven natuur afreageren op iemand die er goed tegen lijkt te kunnen. Maar wees niet verbaasd als er niets meer over is nadat je zoveel happen uit iemand hebt genomen. Hij is verslonden. Dat is wat er met Eddie gebeurde. Een heel verdrietig verhaal.

Eddie is trouwens, voordat hij verslonden werd, met me naar Duitsland gegaan en heeft daar op straat zo'n twintigduizend traktaten uitgedeeld. Hij leerde het boek Spreuken uit zijn hoofd. Vóór zijn bekering had hij zoveel lsd gebruikt dat er van zijn verstand bijna niets meer over was. Op de middelbare school was hij de klassieke opgebrande hippie, een lsd-freak wiens verstand helemaal kapot was. Toen hij christen werd, versterkte God zijn verstand gewoon, en hij leerde bijna het hele boek Spreuken uit zijn hoofd en werd heel actief in het evangeliseren. Maar er was gewoon iets aan zijn persoonlijkheid waardoor je gemakkelijk gevatte opmerkingen over hem kon maken. Zoals ik al zei, hij viel terug en stierf aan een overdosis heroïne.

10

De betekenissen van het woord vlees

Vers 16:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.

GALATEN 5:16

Paulus zei in Efeze 2, waar we zojuist in vers 3 lazen:

onder wie ook wij allen voorheen verkeerden, in de begeerten van ons vlees, door de wil van het vlees en de gedachten te doen; en wij waren van nature kinderen des toorns, evenals de anderen.

EFEZE 2:3

De begeerten van het vlees worden elders in de geschriften van Paulus de daden van het lichaam of de verlangens van het lichaam genoemd.

We moeten het over het woord 'vlees' hebben. Ik weet zeker dat John bij zijn bespreking van het boek Romeinen het woord 'vlees' wel enigszins heeft behandeld, misschien wel uitvoerig, want het komt ook in Romeinen heel vaak voor. Het Griekse woord is sarx en het is een woord dat op veel verschillende manieren gebruikt kan worden. Het betekent altijd vlees. Dat is altijd de juiste vertaling ervan, het woord 'vlees'. Maar het heeft verschillende betekenissen.

Soms kan 'vlees' bijvoorbeeld de hele mensheid betekenen. De Bijbel zegt:

Want alle vlees is als gras en al de heerlijkheid van de mens is als een bloem in het gras. Het gras is verdord en zijn bloem is afgevallen.

1 PETRUS 1:24

Daarmee worden alle mensen bedoeld, alle vlees. Soms heeft ‘vlees’ te maken met iemands afkomst. Er staat dat:

ten aanzien van Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft geboren is uit het geslacht van David.

ROMEINEN 1:3

Of:

Wat zullen wij dan zeggen dat Abraham, onze vader, wat het vlees betreft verkregen heeft?

ROMEINEN 4:1

‘Naar het vlees’ gaat op zulke plaatsen over afkomst. Die plaatsen die ik net citeerde, staan in Romeinen hoofdstuk 1 en Romeinen hoofdstuk 4. [Vertalersnoot: In de Engelse formulering van Romeinen 4:1 die de spreker aanhaalt, sluit ‘naar het vlees’ aan bij ‘Abraham, onze vader’. In het Nederlandse citaat hierboven sluit ‘wat het vlees betreft’ aan bij ‘verkregen heeft’.] Het gaat over wat ik van nature ben, wat ik door mijn afstamming ben.

Het woord kan veel dingen betekenen. Het kan onder andere het fysieke lichaam betekenen. Het fysieke lichaam.

Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.

MATTHEÛS 26:41

Sommige mensen zouden zeggen dat het woord ‘vlees’ daar niet het fysieke lichaam betekent, maar dat doet het wel. Jezus maakte een opmerking over het feit dat de discipelen gewoon niet wakker konden blijven. Hun lichamen waren uitgeput. Hun geest was wel gewillig, maar hun vlees was zwak, hun lichaam.

11

Vlees als lichaam of zondige natuur

Nu zijn er momenten waarop Paulus het woord ‘vlees’ in een bijzondere betekenis gebruikt, en veel commentatoren zouden het woord sarx op sommige plaatsen vertalen als ‘zondige natuur’. Als je bijvoorbeeld de NIV had, zou je dat zeer waarschijnlijk in ditzelfde hoofdstuk aantreffen. Op sommige plaatsen die we al gelezen hebben, zoals vers 13, zouden de NIV en veel andere vertalingen volgens mij zeggen:

Gebruik uw vrijheid niet als een gelegenheid voor de zondige natuur.

GALATEN 5:13

Want dat is een heel gebruikelijke vertaling, of liever gezegd parafrase, van het woord sarx door veel moderne vertalers. En theologen begrijpen dat Paulus daarmee de zondige natuur bedoelt. Besef nu dat er in geen enkel geval iets aan de vorm van het woord sarx is dat ons een aanwijzing geeft: deze vorm van het woord sarx betekent lichaam, deze betekent mensheid, deze betekent zondige natuur. Het is altijd hetzelfde woord, altijd in dezelfde vorm. Wat het in een bepaald geval betekent, wordt bepaald door de context, en dat is soms moeilijk te beoordelen. Heel vaak zouden vertalers sarx vertalen als zondige natuur, terwijl ik bij het bekijken van dezelfde passage de indruk zou krijgen dat lichaam een prima vertaling zou zijn, waarbij het gewoon over ons lichaam gaat.

Bijvoorbeeld wanneer hij spreekt over de begeerten van ons vlees, dat je de begeerten van het vlees niet vervult:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.

GALATEN 5:16

Veel moderne vertalingen zouden dat weergeven als ‘de begeerten of de verlangens van de zondige natuur’. Maar ‘begeerten van het vlees’ is ook heel goed te begrijpen als we met vlees het lichaam bedoelen. Al moeten we dan wel begrijpen dat de verlangens van het lichaam door eigenbelang gekleurd zijn. We moeten beseffen dat de verlangens van het lichaam op zichzelf niet verkeerd zijn, maar dat ze verkeerd zijn als ze je heer zijn, als ze datgene zijn wat je leven beheerst.

Petrus schreef in 1 Petrus hoofdstuk 1, vers 14:

Word als gehoorzame kinderen niet gelijkvormig aan de begeerten die er vroeger in de tijd van uw onwetendheid waren.

1 PETRUS 1:14

12

Lichamelijke verlangens zijn niet vanzelf slecht

Vroeger richtten we ons leven in naar onze begeerten. 1 Petrus 1:14. Ons leven werd ingericht naar onze verlangens. Nu moet ons leven worden ingericht naar de verlangens van God, de verlangens van de Geest. En onze vleselijke verlangens en de verlangens van onze geest zijn niet hetzelfde, zelfs als we het hebben over onze legitieme lichamelijke verlangens, waarvan sommige door de klieren worden opgewekt.

Als je spieren pijn doen en je twintig uur hard hebt gewerkt en in slaap valt, dan is het verlangen naar slaap een verlangen van het vlees. Het is op zichzelf niet slecht. Het is lichamenlijk. Het heeft op zichzelf geen morele lading. Het seksuele verlangen, het verlangen naar voedsel als je een tijd niet gegeten hebt: die behoeften zijn lichamenlijk. Ze worden door de klieren opgewekt. Ze zijn ingebouwd. God heeft je gemaakt met het vermogen om die verlangens te hebben. Dat was vóór de zondeval. De mens kreeg, neem ik aan, vóór de zondeval honger. Daarom gaf God hem vruchten. Ik neem aan dat het seksuele verlangen ook vóór de zondeval al in Adam en Eva aanwezig was, tenzij God verwachtte dat ze vruchtbaar zouden zijn en zich zouden vermenigvuldigen zonder er ook maar enig plezier aan te beleven. De Bijbel geeft ons die indruk beslist helemaal niet.

Het lichaam heeft verlangens die we vaak met onze strijd in verband brengen. Onze strijd is met de klieren, of met de verlangens van ons lichaam, behoeften enzovoort. Toch zijn die verlangens op zichzelf niet slecht. Dit is het probleem: zonder de ziel en de geest is het lichaam niet in staat onderscheid te maken tussen het juiste en het verkeerde gebruik van driften.

Als mijn lichaam honger ervaart omdat ik niet gegeten heb, is er een juist en een verkeerd gebruik van die honger. Die honger kan me ertoe aanzetten op een legitieme manier te eten: de juiste hoeveelheid voedsel, het juiste soort gezond voedsel, het voedsel dat rechtmatig van mij is en dat ik mag eten. Dat is goed om te doen. Daar is honger voor. Maar dezelfde honger kan me ertoe brengen het voedsel van iemand anders te willen stelen, of voedsel te eten dat niet goed voor me is, of te veel voedsel te eten, meer dan ik nodig heb, en een slechte rentmeester van mijn gezondheid te zijn, of wat dan ook. Dat zou een verkeerde reactie op honger zijn. Honger is in beide gevallen hetzelfde lichamelijke verschijnsel. Het zijn mijn geest, mijn lichaam en mijn principes, mijn overtuigingen, die bepalen hoe dat verlangen wel en niet vervuld zal worden.

13

Lichamelijke driften geestelijk beheersen

Het is heel duidelijk wanneer de Bijbel zegt:

U zult niet doodslaan. U zult niet echtbreken. U zult niet stelen.
U zult geen vals getuigenis spreken tegen uw naaste.

EXODUS 20:13-16

dat seksueel verlangen een kracht kan worden die tegen je geest strijdt. Want je geest zegt: 'Ik zal mijn verlangens niet zomaar de vrije loop laten, telkens wanneer ze de vrije loop willen krijgen. Er zijn grenzen waarbinnen ik het seksuele verlangen tot uiting zal laten komen en waarbuiten ik dat niet zal toestaan.' Dat is een geestelijke beslissing die ik neem. Mijn lichaam is niet in staat die beslissing te nemen. Het enige wat het weet, is dat het een drift heeft. Het is mijn geest die bepaalt hoe die drift

beheerst zal worden. Die drift gaat daarom soms in tegen wat mijn geest wil, omdat die drift aangetrokken kan worden tot iets heel verkeerd, een daad die ik onmogelijk zou kunnen goedkeuren. Dus mijn geest strijdt tegen die vleselijke drift.

Die vleselijke drift zondige natuur noemen zou juist kunnen zijn, en de vertalers die het zo weergeven, zouden daar goede gronden voor kunnen hebben. Maar ik zou het heel erg vinden als mensen dachten dat de seksuele drift of honger naar voedsel of het verlangen naar slaap of naar water op zichzelf slechte verlangens zijn. Dit zijn verlangens die God geschapen heeft. Maar wat slecht is, is het ongeremd volgen van die begeerten, zoals vroeger, in onze onwetendheid, toen we ons leven naar die verlangens inrichtten.

Als ik mijn leven naar mijn verlangens zou inrichten, zou ik zwaarlijvig worden, zou ik een rokkenjager zijn, zou ik een luiaard zijn, omdat ik mijn behoefte aan eten, seks of slaap niet volgens godvruchtige beginselen zou beheersen. Maar ik moet mijn leven laten leiden door andere beginselen, die van de Geest, die Paulus hier voor mij uiteen gaat zetten. En als het vlees en al zijn wensen blijven bestaan en niet worden beteugeld, dan zullen we voortdurend de begeerte van het vlees vervullen. Maar hij zei in vers 16 dat dit niet zal gebeuren als we in de Geest wandelen.

14

De strijd tussen vlees en Geest

Christenen ervaren vaak de frustratie waarover Paulus spreekt in Romeinen hoofdstuk 7 en in Galaten 5:17, waar hij zegt:

Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.

GALATEN 5:17

Dat betekent dat de verlangens van je lichaam — en we zouden ook kunnen zeggen je zondige natuur; sommige theologen zeggen het liever zo — vaak gericht zijn op dingen die je geest nooit kan goedkeuren, of die de Heilige Geest nooit kan goedkeuren. Je

hebt geestelijke verlangens omdat je een geestelijk mens bent, maar je hebt ook lichamelijke verlangens omdat je een lichamenlijk mens bent. Deze verlangens staan tegenover elkaar. Zo eenvoudig is het. Soms is dat zo.

In zekere mate toegeven aan je verlangen naar eten is niet ongeestelijk. Lichamelijke verlangens kunnen door de geest worden beheerst en volkomen geheiligd zijn. In Hebreëen 13 staat:

Laat het huwelijk bij allen in ere zijn en het huwelijks bed onbevlekt, want ontuchtplegers en overspelers zal God oordelen.

HEBREEËN 13:4

Het bed binnen het huwelijk is onbevlekt, maar het bed buiten het huwelijk is bevlekt. Toch is het bed hetzelfde bed, en de daad is dezelfde daad, wat het lichaam betreft. Het verschil is wie er de leiding heeft, wie de beslissing over de daad neemt. Gaat het lichaam de beslissingen nemen of de geest? Beide willen dat, en de christen heeft zich ertoe verbonden in de Geest te wandelen, dat wil zeggen zich te onderwerpen aan de verlangens van de geest, in plaats van in het vlees te wandelen en zich te onderwerpen aan de verlangens van het vlees.

Paulus spreekt over deze frustratie in vers 17:

Onze eigen natuur verlangt naar wat tegen de Geest ingaat, en de Geest naar wat tegen onze eigen natuur ingaat; die twee staan tegenover elkaar, waardoor je niet doet wat je wilt.

Zoals vers 14 een gedeelte uit Romeinen was, teruggebracht tot één vers, zo is ook vers 17 een gedeelte uit Romeinen, teruggebracht tot één vers. Dat gedeelte in Romeinen is, zoals je ongetwijfeld weet, Romeinen hoofdstuk 7, vanaf vers 14 tot het einde van dat hoofdstuk. Daar zegt hij:

Want wij weten dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde.

ROMEINEN 7:14

Zijn antwoord is, zoals hij in vers 21 van Romeinen 7 zegt:

Ik ontdek dus deze wet in mij: dat, als ik het goede wil doen, het kwade dicht bij mij ligt.

ROMEINEN 7:21

Zoals alle christenen dat zeker doen. Maar vers 23:

Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is.

ROMEINEN 7:23

Dat is wat Paulus in Galaten 5:17 zegt. Je hebt de begeerte van het vlees; je hebt de begeerte of de verlangens van de geest. Die staan tegenover elkaar. Er is een strijd tussen de beginselen waarnaar mijn lichaamsdelen leven of willen leven, en de beginselen die mijn verstand goedkeurt, namelijk mijn vreugde in de wet van God.

Wat is de oplossing? Kijk eens naar Romeinen 8, vers 4. Romeinen 8, vers 4, de oplossing die Paulus daar geeft is:

opdat de rechtvaardige eis van de wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

ROMEINEN 8:4

Dat wil zeggen dat we zouden leven volgens de rechtvaardige maatstaven die de wet stelt. De rechtvaardige eisen van de wet worden vervuld in ons:

die zich niet door hun eigen natuur laten leiden, maar door de Geest.

Wandelen naar de Geest zorgt ervoor dat we de begeerte van het vlees niet vervullen en de rechtvaardige eisen van de wet wel vervullen.

In Romeinen 8, vers 2, zegt Paulus:

Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.

ROMEINEN 8:2

Dus de wet, of de kracht en het beginsel van het geestelijke leven dat God in de Heilige Geest geeft, is sterker dan de wet en het beginsel en de heerschappij van zonde en dood in mijn leven. Als ik in de Geest wandel, vervul ik de begeerte van het vlees niet. Er is een strijd gaande, en die strijd heeft mij vaak verhinderd te doen wat ik wil doen. Ik wil het goede doen, maar soms doe ik dat niet. Waarom? Eenvoudig hierom: ik wandel niet voortdurend in de Geest. Als ik dat wel deed, dan staat het vast, dan is het gegarandeerd: je zult de begeerte van het vlees niet vervullen.

15

Vrij van zonde door Jezus' woord en de Geest

Dit vers en nog één heel belangrijk vers bieden de Bijbelse oplossing voor de zondeproblemen waarvoor de christelijke kerk zich tot de psychologie en andere kunstgrepen heeft gewend om te proberen een antwoord te vinden. Dit vers, en ook Johannes 8, de verzen 31 en 32, zo ongeveer daar, waar Jezus zei:

Jezus dan zei tegen de Joden die in Hem geloofden: Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen, en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken.

JOHANNES 8:31-32

Vervolgens legde Hij uit dat die vrijheid waarover Hij sprak, vrijheid van zonde was. Hij zei:

Jezus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ieder die de zonde doet, is een slaaf van de zonde.

JOHANNES 8:34

Er zijn dus twee dingen die garanderen dat je de begeerte van het vlees niet zult volbrengen en vrij zult zijn van zonde. Het ene is dat je in Jezus' woorden blijft, wat betekent dat je werkelijk een discipel zult zijn, en:

je zult de waarheid kennen, en de waarheid zal je vrijmaken.

Het andere is dat je wandelt door de Geest, en:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.

GALATEN 5:16

Wanneer mensen me vertellen dat ze problemen hebben die hun leven beheersen, of het nu alcohol is of pornografie of gokken of woede, angst, noem maar op, dan zijn die dingen werken van het vlees. En:

als je je door de Geest laat leiden, geef je niet toe aan de verlangens van je eigen natuur.

En als je zegt: 'Maar ik zit in slavernij', dan geldt:

Jezus dan zei tegen de Joden die in Hem geloofden: Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen, en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken.

JOHANNES 8:31-32

van die slavernij. Je zult niet in slavernij zijn als je in Jezus' woorden blijft en als je wandelt door de Geest. De woorden van Jezus en de kracht van de Heilige Geest zijn de middelen die God heeft gegeven.

Christenen zoeken niet alleen hun toevlucht tot therapie, tot vreemde methoden van innerlijke genezing en dat soort dingen. Ze worden daar ook toe aangemoedigd door christelijke schrijvers en radiopresentatoren. Die dingen worden niet in de Schrift onderwezen, maar wel in de wereld, door niet-christenen. Christenen wenden zich tot de wereld voor antwoorden op problemen als angst, woede en wat ze verslavingen zouden noemen. Alleen al dat feit bewijst dat ze het contact zijn kwijtgeraakt met de kenmerkende christelijke leer over overwinning in je leven. Die luidt als volgt:

blijf bij wat Jezus zegt, en de waarheid zal je vrijmaken, en:

laat je door de Geest leiden, dan geef je niet toe aan de verlangens van je eigen natuur.

16

Wandelen door de Geest bij elke beslissing

Als je de begeerte van het vlees volbrengt, wandel je op dat moment niet door de Geest. Maar wandelen is, zoals ik volgens mij al bij eerdere gelegenheden heb aangegeven, een activiteit die uiteenvalt in afzonderlijke onderdelen. Elk daarvan moet met succes worden uitgevoerd om het wandelen te kunnen voortzetten. Die onderdelen zijn natuurlijk stappen. Als je naar een deuropening wilt lopen om naar het toilet te gaan, moet je een bepaald aantal stappen zetten vanaf de plek waar je bent naar de plek waar je hoopt te komen. Als je elke stap met succes zet, zul je daar met succes naartoe zijn gelopen.

Maar als je tien stappen met succes zet en bij de elfde stap je enkel verzwikt en plat op je gezicht valt, dan is je wandeling onderbroken. Je kunt nog steeds opstaan en weer goede stappen gaan zetten en er komen. Maar of je erin slaagt je te voet te verplaatsen naar waar je heen wilt, hangt af van een ononderbroken reeks succesvolle stappen. Dat je er misschien een groot aantal met succes zet, garandeert niet dat het bij de volgende niet misgaat.

Wandelen door de Geest valt uiteen in zulke onderdelen. Elke beslissing die ik neem, elke verleiding waarmee ik te maken krijg, elke uitdaging die op me afkomt, kan ik tegemoet treden in het vlees of in de Geest. Als ik opzie naar de Heilige Geest, als ik vervuld ben met de Geest, vertrouw op de Geest, geleid word door de Geest, in staat

gesteld word door de Geest, me overgeef aan het denken van de Geest, dan zal die stap in de Geest worden gezet. Als ik twee stappen in de Geest zet, wandel ik door de Geest. Als ik er tien, twintig, vijftig, honderd zet, wandel ik meer door de Geest.

Maar wanneer ik voor een volgende uitdaging sta, bestaat er altijd een mogelijkheid. Dit is natuurlijk waar de duivel zo dol op is: proberen een moment te vinden waarop je niet op je hoede bent, waarop je niet ten val bent gekomen en waarop je denkt dat vallen misschien tot het verleden behoort. Dan grijpt hij je op een kwetsbaar moment en laat hij je struikelen. Dat is wat hij wil doen, je laten struikelen. Vervolgens zegt hij natuurlijk tegen je: 'Zie je wel, je bent geen haar beter dan je ooit was. Je bent geen christen. Je hield jezelf alleen maar voor de gek', enzovoort.

In werkelijkheid was je een christen en ben je dat nog steeds, maar je bent ook nog steeds een zondaar die door genade behouden is. Een zondaar die elk moment door de Geest moet wandelen, want:

Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.

ROMEINEN 8:2

Die bevrijding van de wet van zonde en dood hebben we van moment tot moment nodig.

Het is niet zo dat God komt en je zondige natuur eens en voor altijd uitroeit, en dat je vanaf dat moment gewoon in de Geest bent. Het is een wandeling. Elke stap is een afzonderlijke onderneming, en dat gaat door tot de dag dat we sterven.

17

Werken van het vlees en bewustzijnsverandering

Nu zegt hij in vers 18:

Als u echter door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de wet.

GALATEN 5:18

Wat bedoelt hij daarmee? We moeten de rest van de alinea lezen voordat we precies begrijpen hoe hij dat bedoelt.

We zullen dus zien wat hij zegt. Hij zegt:

Het is bekend wat de werken van het vlees zijn, namelijk overspel, hoererij, onreinheid, losbandigheid,

GALATEN 5:19

Dat zijn allemaal min of meer seksueel gerichte soorten problemen. Daarna gaat hij verder met dingen die dat niet zijn:

afgoderij, toverij, vijandschappen, ruzie, afgunst, woede-uitbarstingen, egoïsme, onenigheid, afwijkingen in de leer,

GALATEN 5:20

Trouwens, het Griekse woord voor ‘tovenarij’ is, zoals je misschien wel hebt gehoord, ‘pharmakeia’, een heel nauw verwant woord. Het is de wortel van ons woord ‘farmacie’ of ‘farmaceutisch’. Het heeft te maken met het gebruik van middelen. Nu geloof ik niet dat alle middelen verkeerd zijn. Sommige middelen zijn uitsluitend geneeskundig. Wat dat betreft zou het bijna onmogelijk zijn om onderscheid te maken tussen een kruid en een geneesmiddel. De grens zou heel dun zijn. Het ene is een natuurlijk geneesmiddel, en het andere is iets wat van iets natuurlijks is gemaakt, maar niet meer helemaal in zijn natuurlijke toestand verkeert.

Maar feit is dat niet elk gebruik van medicijnen onder het verbod zou vallen. De meeste geleerden zijn het er juist over eens dat pharmakeia verwijst naar het gebruik van bewustzijnsveranderende middelen. Dat houdt vaak verband met betrokkenheid bij het occulte, met in trance raken en dat soort dingen. Tegenwoordig zijn bewustzijnsveranderende middelen heel, heel gewoon. Zowel wat we straatdrugs noemen als wat onder de verhullende benaming ‘medicijnen’ zou vallen. Ik zeg dat ‘medicijnen’ een eufemisme is. Een eufemisme is een mooie manier om iets te zeggen wat je ook onomwondener en minder vleidend zou kunnen zeggen. Door veel van deze middelen medicijnen te noemen, stel je het gebruik ervan veel te sterk als gerechtvaardigd voor.

Een ontsmettingsmiddel op een wond aanbrengen is een medicijn toepassen, omdat je voorziet in een lichamelijke behoefte als gevolg van lichamelijk letsel, enzovoort. Dat is een medicijn. Maar veel van wat als medicijn wordt verstrekt, is in die zin helemaal geen medicijn. Dat geldt vooral voor middelen die worden verstrekt door de psychiatrie en door artsen die op haar aanwijzingen handelen. Ze genezen eigenlijk niets. Om te beginnen is er eigenlijk geen ziekte. Er is geen ziekte, dus valt er niets te genezen. Er is wangedrag, en dat is iets wat moet veranderen.

Over het algemeen ken ik niemand die naar een arts is gegaan en medicijnen heeft gekregen voor gedrag dat op zichzelf geen zondig gedrag was. Het gedrag dat men probeert te corrigeren, is zondig. En de remedie tegen zonde is heiligheid, en heiligheid krijg je niet door een pil. Heiligheid krijg je door te wandelen in de Geest.

Ik moet toegeven dat ik niet weet in hoeverre de moderne industrie rond farmaceutische middelen, geestelijke gezondheidszorg en psychofarmaca zich met deze pharmakeia bezighoudt. Maar dit wil ik wel zeggen: ze komen er bijzonder dicht bij, omdat het eigenlijk geen geneesmiddelen tegen een ziekte zijn. Het zijn middelen die iemands stemming veranderen. Met andere woorden, ze veranderen het bewustzijn.

Als mensen marihuana roken, verandert dat hun bewustzijn. Dat verandert ook hun stemming. Als mensen alcohol drinken, verandert dat hun stemming. Als mensen een sigaar roken, is dat een euforische ervaring, heb ik Rush Limbaugh horen zeggen. Voor

alle anderen in de kamer is het een ervaring waarbij ze moeten kokhalzen, maar voor de roker is het kennelijk euforisch.

Dit zijn drugs, en doorgaans keuren christenen het niet goed om drugs te gebruiken om je stemming te veranderen. Of dat deden ze vroeger tenminste niet, vooral niet als die drugs bij een dealer in een steegje worden gekocht. Maar als ze op doktersrecept bij een apotheker worden gekocht, maakt dat het gebruik ervan op de een of andere manier gerechtvaardigd in de ogen van christenen, hoewel er eigenlijk niet veel verschil is.

De Ritalin die wordt gegeven aan kinderen bij wie de diagnose ADD is gesteld, is chemisch gezien eigenlijk bijna niet van cocaïne te onderscheiden. Het is een vorm van speed. Ritalin is speed. Als je hetzelfde middel zonder recept op straat zou kopen, zou je er waarschijnlijk voor in de gevangenis terechtkomen en zou je als een misdadiger worden beschouwd. Als christenen over je oordeelden, zou je een zondaar zijn. Maar als de arts het aan jou of aan je kind geeft, dan is het in orde. Ook al raakt je kind misschien voor het leven aan dat spul verslaafd, als het bij je kind het soort gedrag oplevert dat je wilt, dan wordt dat als aanvaardbaar en gerechtvaardigd beschouwd. Ik weet niet zeker waarom dat zo is. Nou, ik denk dat ik wel weet waarom dat zo is.

18

Verdeeldheid en andere werken van het vlees

Maar waar het om gaat, is dat pharmakeia hier wordt genoemd als een van de werken van het vlees. Ik zou graag willen dat je verder leest en ziet wat Paulus over al deze werken van het vlees zegt nadat we de lijst hebben doorgenomen. Hij somt deze werken van het vlees op. Hij zegt in vers 20:

Afgoderij, pharmakeia, haat, ruzie, jaloezie, woede-uitbarstingen, egoïstische ambities, verdeeldheid, dwaalleren.

Bij ketterijen denken we meestal aan valse leer. Het Griekse woord voor ketterijen betekent doorgaans verdeeldheid zaaien. Het kan heel goed gaan om verdeeldheid zaaien door valse leer, een valse leer die de gemeente van de ware leer afbrengt. Maar

de grondbetekenis van ketterij is verdeeldheid zaaien.

jaloersheid, moord, dronkenschap, zwelgpartijen, en dergelijke; waarvan ik u voorzeg, zoals ik ook al eerder gezegd heb, dat wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven.

GALATEN 5:21

Nog een vorm van bewustzijnsveranderende middelen.

Daarbij moet ik toegeven dat ik het Griekse woord voor ‘zwelgpartijen’ niet heb opgezocht. Ik weet niet precies wat het betekent. Bij het Engelse woord neem ik aan dat het te maken heeft met voortdurend feesten, uitbundig feestvieren. Ik denk dat zwelgpartijen te maken hebben met vleselijk vermaak in wat we tegenwoordig feesten noemen.

Wat hebben we hier nog meer? We hebben:

afgunst, moord, dronkenschap, losbandige feesten en dat soort dingen.

Hij geeft geen volledige lijst. Die zou te lang worden. Laten we gewoon een paar voorbeelden geven van het soort dingen waar we het hier over hebben en zeggen: ‘En alles wat daarop lijkt.’ Dat soort dingen. Let nu op wat hij zegt:

Ik waarschuw jullie alvast, zoals ik eerder ook al heb gedaan: wie zulke dingen doet, zal het Koninkrijk van God niet erven.

19

Vallen in zonde of leven in zonde

Sommigen van jullie schrikken hier misschien meteen van, omdat je zegt: ‘Er staan dingen in die lijst die ik gedaan heb. Er staan zelfs dingen in die lijst die ik gedaan heb nadat ik tot geloof ben gekomen. Maar Paulus zegt dat mensen die zulke dingen als levenswijze hebben, het Koninkrijk van God niet zullen beërven. Ben ik tot de hel veroordeeld omdat ik deze dingen gedaan heb?’

Nou, ik denk dat we hier moeten omschrijven wat het betekent om zulke dingen als levenswijze te hebben. [Vertalersnoot: De Engelse Bijbelvertaling die de spreker gebruikt, heeft hier ‘practice’, oftewel ‘in praktijk brengen’. Het Nederlandse citaat heeft ‘doen’. De spreker legt hieronder uit dat hij met ‘practice’ een levenswijze bedoelt, tegenover incidenteel vallen in zonde.] Zelfs Paulus zei over zichzelf dat hij dingen doet die hij haat. Hij zei hier eerder zelfs, in vers 17:

Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.

GALATEN 5:17

Wat je wilt doen, is God dienen. Soms doe je dat niet. Soms val je terug in het vlees en doe je dingen die werken van het vlees zijn. Een woede-uitbarsting bijvoorbeeld.

Wie zulke dingen in praktijk brengt, zal het Koninkrijk van God niet beërven.

Heb je sinds je bekering ooit een woede-uitbarsting gehad? Sommigen van jullie vast niet, maar sommigen vast wel. Betekent dat dat je niet behouden bent? Nee, dat is niet je levenswijze. Een christen heeft dat niet als levenswijze. Een ongelovige wel, omdat hij in het vlees wandelt, en dit zijn de werken van het vlees.

Een christen vervalt van tijd tot tijd in werken van het vlees, maar heeft ze niet als levenswijze. Als hij valt, weet hij dat hij gevallen is. Hij voelt zich niet alsof hij gewoon over een tuinpad loopt. Hij voelt zich alsof hij van een muur is gevallen, van een hooggelegen weg, naar beneden in een sloot. Hij voelt dat hij ergens is waar hij niet thuishoort, en hij is gewond en voelt zich ellendig. Zo reageert een christen op deze dingen.

Hoewel een christen deze dingen soms kan doen — ik moet niet ‘kan’ zeggen, want dat klinkt alsof het mag. Ik geef christenen geen toestemming. De Bijbel geeft daar geen toestemming voor. Maar het komt soms wel voor dat christenen zulke dingen blijken te doen. Dat plaatst hen niet automatisch in de categorie van mensen die het Koninkrijk van God niet zullen beërven. Maar:

wie zulke dingen doet, zal het Koninkrijk van God niet erven.

20

Gewassen en geheiligd ondanks een zondig verleden

Kijk eens naar 1 Korinthe, hoofdstuk 6, want daar doet Paulus tegenover een andere gemeente een heel vergelijkbare uitspraak, in dezelfde trant. Vanaf het negende vers zegt Paulus:

Of weet u niet dat onrechtvaardigen het Koninkrijk van God niet zullen beërven?

1 KORINTHE 6:9

Dezelfde uitdrukking die we tegenkwamen over degenen die de werken van het vlees doen:

wie deze dingen doet, zal het Koninkrijk van God niet erven.

Hier hetzelfde:

Weten jullie niet dat mensen die onrecht doen het Koninkrijk van God niet zullen erven? Laat je niets wijsmaken. Mensen die seksueel losbandig leven niet, mensen die afgoden vereren niet, mensen die vreemdgaan niet.

Tot zover staan al die dingen ook op de lijst in Galaten. Dan zegt hij:

Ook homoseksuelen niet, ook sodomieten niet.

Die staan niet op de lijst in Galaten, dus hier breiden we de lijst uit. Maar bedenk dat er in Galaten stond:

En dat soort dingen, dat soort dingen. Hij heeft dus niet alles opgesomd. Hij somt nog een paar dingen op:

Dwaal niet! Ontuchtplegers, afgodendienaars, overspelers, schandknapen, mannen die met mannen slapen, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars en rovers zullen het Koninkrijk van God niet beërven.

1 KORINTHE 6:10

Hij zegt dat deze mensen, net zoals hij in Galaten zei, het Koninkrijk van God niet zullen beërven.

Maar kijk eens wat hij in vers 11 over de christenen zegt:

Sommigen van u zijn dat wel geweest, maar u bent schoongewassen, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd, in de Naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God.

1 KORINTHE 6:11

Maar je hebt het twaalfstappenprogramma met succes doorlopen en je bent niet langer seksverslaafd, alcoholist. Nee, dat zegt hij niet. Hij zegt dat jullie deze dingen waren, maar hij spreekt er niet over als therapeutische problemen die een therapeutische behandeling nodig hebben. Hij zegt dat je gewassen bent omdat je vuil was in je zonde. Je bent geheiligd — God heeft je heilig gemaakt, je apart gezet.

Sommige christenen in Korinthe waren sodomieten en homoseksuelen en overspelers en dronkaards en lasteraars en afpersers geweest. Zulke mensen beërven het Koninkrijk van God niet, maar deze mensen wel. Want hoewel ze dat geweest waren, waren ze gewassen. Er is een verschil tussen iemand die deze dingen in praktijk brengt en iemand die van die zonden gereinigd is.

Waren er nu geen zonden meer in de gemeente van Korinthe, nu ze gewassen waren? Nee, de gemeente van Korinthe was zo ongeveer de gemeente die het meest door zonde was aangetast van alle gemeenten waaraan Paulus een brief schreef, voor zover wij weten. Er waren heel veel zonden in de gemeente. Sommige daarvan zijn de zonden die Paulus in Galaten veroordeelt als werken van het vlees: ruzies en verdeeldheid enzovoort, maar ook onzedelijkheid en zelfzuchtige ambities. Die dingen worden in Galaten opgesomd als werken van het vlees, en:

jaloersheid, moord, dronkenschap, zwelgpartijen, en dergelijke; waarvan ik u voorzeg, zoals ik ook al eerder gezegd heb, dat wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven.

GALATEN 5:21

Maar dat betekent: tenzij je gewassen en geheiligd en gerechtvaardigd bent door de Naam van de Heere Jezus en door de Geest van God.

Paulus gaat er niet van uit dat de werken van het vlees nooit onder christenen zullen worden aangetroffen, maar de christen zal ze niet als levenswijze hebben. De christen houdt er een andere levenswijze op na dan deze. En als hij deze dingen als levenswijze heeft, laat dat zien dat hij geen christen is of dat hij niet behouden is. Hij zal het Koninkrijk van God niet beërven, zegt Paulus.

Je kunt aan iemands morele gedrag en zijn houding tegenover zijn morele gedrag zien of hij behouden is of niet. Of je kunt in elk geval zien dat hij het niet is. Ik weet niet zeker of je altijd kunt zien dat hij het wel is. Soms gedragen mensen zich moreel goed, maar zijn ze toch niet behouden. Maar als iemand deze dingen als levenswijze heeft, dan wordt ons in de Schrift gezegd:

zij zullen het Koninkrijk van God niet erven.

Zo iemand is geen christen.

21

De Geest brengt vanzelf vrucht voort

Als we nu kijken naar vers 22 van Galaten 5:

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

GALATEN 5:22

Dit staat tegenover vers 19, de werken van het vlees. Je hebt het vlees en de Geest. In vers 17 zei hij:

Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.

GALATEN 5:17

In vers 16 zei hij:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.

GALATEN 5:16

We hebben dus ontdekt wat het vlees doet wanneer het wordt gehoorzaamd, wanneer het vlees de leiding heeft. De dingen die daar worden opgesomd, zijn de dingen die in het leven aanwezig zijn. Maar de vrucht van de Geest — het woord ‘vrucht’ duidt daar op iets wat heel natuurlijk wordt voortgebracht. Het zijn geen werken van de Geest die je door de Geest doet. De Geest brengt juist vrucht voort zoals een boom vrucht voortbrengt. Het is niet zozeer een inspanning die de boom daarvoor levert. Het

zit in zijn natuur. Door het soort leven dat een appelboom in zich heeft, brengt hij appels voort. Je kunt aan zijn vruchten zien wat voor boom het is. Jezus zei dat over valse profeten:

Aan hun vruchten zult u hen herkennen. Men plukt toch geen druif van doornstruiken of vijgen van distels?

MATTHEÛS 7:16

Een boom wordt altijd aan zijn vruchten herkend. Een geestelijk mens zal worden herkend aan de vrucht van de Geest in zijn leven.

Wat voor vrucht?

22

Geduld, volharding en zachtmoedigheid

De King James en de New King James zeggen ‘long-suffering’. Dat is een beetje ongelukkig, hoewel dat woord in 1611 een goed woord was voor dat begrip. In het moderne Engels gebruiken we dat gewoon niet meer. Het Griekse woord achter ‘long-suffering’ betekent wat we normaal gesproken met het woord ‘geduld’ bedoelen. ‘Long-suffering’ betekent gewoon geduld — wat wij met geduld bedoelen.

Om het nog wat verwarrender te maken, gebruikt de King James Version op sommige plaatsen ook het woord ‘patient’. We komen zowel het woord ‘long-suffering’ als het woord ‘patient’ regelmatig tegen in de King James en de New King James. Hier moeten we ons denken een beetje bijstellen. Want wanneer de King James of de New King James het woord ‘long-suffering’ gebruikt, vertaalt die een Grieks woord dat wij met ‘geduld’ zouden vertalen. Maar wanneer de King James of de New King James het woord ‘patience’ gebruikt, vertaalt die een Grieks woord dat we beter met ‘volharding’ of ‘doorzettingsvermogen’ zouden kunnen vertalen.

Wanneer je het woord ‘patience’ tegenkomt in de King James en de New King James, betekent het Griekse woord daar eigenlijk zoiets als volharding, blijven doorgaan of doorzettingsvermogen. Wanneer de King James of de New King James wil uitdrukken

wat wij met geduld bedoelen, gebruikt die het woord ‘long-suffering’. Dit weerspiegelt gewoon een oudere vorm van het Engels dan het Engels van onze tijd. Dat moet je even onthouden. Wanneer je het woord ‘long-suffering’ tegenkomt, lees dan gewoon ‘geduld’. Wanneer je in deze vertalingen het woord ‘patience’ leest, lees dan ‘volharding’, want dat is wat die Griekse woorden werkelijk betekenen.

Het verbaast me eigenlijk behoorlijk dat de New King James dat in hun vertaling niet heeft veranderd, want ze hebben wel geprobeerd verouderde woorden te vermijden. Dat was het hele doel van het schrijven van de New King James. Het verbaast me dat ze ‘long-suffering’ hebben laten staan. Ik heb niets tegen het woord, maar het brengt op moderne lezers gewoon niet over wat het begrip inhield. Geduld, wat wij geduld noemen, is wat hij hier als een vrucht van de Geest beschrijft.

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap,
vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof,
zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

GALATEN 5:22

Goedheid lijkt beslist een algemeen begrip. Het lijkt niet zo specifiek als sommige van die andere, maar het is specifiek genoeg. Iemand die door de Geest wandelt, zal geen slechte dingen doen. Hij zal goede dingen doen. Als iemand slechte dingen doet, kun je er zeker van zijn dat hij niet door de Geest wandelt, want dat is niet de vrucht van de Geest.

Het woord ‘gentleness’ is ook hetzelfde Griekse woord dat soms met ‘meekness’ wordt vertaald. In de King James Version wordt het bijna altijd met ‘meekness’ vertaald. De New King James heeft het volgens mij meestal met ‘gentleness’ vertaald, hoewel die soms ‘meekness’ als Engelse vertaling ervan behoudt. Dat geldt trouwens ook voor de NIV en andere moderne vertalingen. Er is maar één Grieks woord dat in al die gevallen voorkomt wanneer je in je Engelse Bijbel het woord ‘gentleness’ of ‘meekness’ tegenkomt. Het is hetzelfde Griekse woord. Volgens mij heeft de King James het consequent met ‘meekness’ vertaald. Maar in de moderne vertalingen zul je verschillen aantreffen. Soms vertalen ze het woord met ‘meekness’, soms met ‘gentleness’.

23

Wie de Geest volgt, heeft de wet niet nodig

Dan deze laatste regel in vers 23:

Daartegen richt de wet zich niet.

GALATEN 5:23

Dat verklaart wat hij eerder in vers 18 bedoelde:

Als u echter door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de wet.

GALATEN 5:18

Hoe bedoelt hij dat? Wanneer je door de Geest wordt geleid, wat zul je dan doen? Liefdevolle dingen, vriendelijke dingen, dingen waarin je zelfbeheersing toont, dingen waarin je geduldig bent, goede dingen. Tegen zulke dingen is geen wet. Dus als je door de Geest wordt geleid, zul je dingen doen waartegen geen wet is. Daarom ben je niet onder de wet. De wet kan je niets maken.

Als ik van nature een voorzichtige bestuurder ben en ik de verkeersborden niet nodig heb om me te vertellen wat de maximumsnelheid is, kan ik instinctief aanvoelen dat 35 mijl per uur de hoogste veilige snelheid op deze weg is. Het kan zijn dat er op het bord ook 35 mijl per uur staat. Ik rijd uit eigen inzicht de veilige snelheid. De overheid verplicht onveilige bestuurders toevallig om hun snelheid tot datzelfde niveau te verlagen. Ik doe dus wat de wet vereist, maar ben niet onder de wet.

Als ik 35 mijl per uur rijd, alleen maar omdat ik besef dat dat een verstandige snelheid is om op deze weg te rijden, en de wet mensen toevallig verplicht om met die snelheid te rijden, dan doe ik wat de wet voorschrijft, maar ik ben niet onder de wet. De wet kan mij niets maken, omdat ik van nature doe wat de wet moet afdwingen bij mensen die dat niet van nature doen.

De wet hoeft op geen enkele manier iets met je te maken te hebben. Ze kan je niets maken, omdat je al ruimschoots binnen haar grenzen leeft.

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.

GALATEN 5:16

Dus als je doet waartoe de Geest je leidt, doe je iets waar niemand iets op kan aanmerken. Zelfs Gods wet kan je daar niets op aanmerken, omdat je dan doet wat Gods wet met haar beteugeling van het menselijk gedrag wilde bereiken. Maar we hebben de beteugeling door de wet niet nodig wanneer we de Geest hebben, Die ons beteugelt en leidt.

Zoals hij in vers 18 zegt:

als je je door de Geest laat leiden, val je niet onder de wet.

Als je niet door de Geest geleid wordt, dan moet de wet je weerhouden van de werken van het vlees: overspel, moorden, godslasteringen en dat alles. Als je door de Geest wandelt, zul je geen overspel, moord of godslastering begaan. Daarom heb je geen wet nodig, want er is zelfbeheersing. De innerlijke wet, die op je hart geschreven is, regeert, en je doet van nature de dingen die in de wet geschreven staan.

Vers 24:

Maar wie van Christus zijn, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd.

GALATEN 5:24

Het is niet helemaal duidelijk wat Paulus precies bedoelt met het gekruisigd hebben van het vlees. We kunnen het afleiden, maar volgens mij gebruikt hij die uitdrukking nergens anders. Volgens mij is dit de enige plaats in de hele Bijbel waar over het

kruisigen van het vlees gesproken wordt. Verderop, in hoofdstuk 6, komt een vergelijkbare uitdrukking voor, maar die is niet identiek. Dat is in hoofdstuk 6, vers 14. Paulus zegt:

Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld.

GALATEN 6:14

Er wordt hier heel wat over kruisigen gesproken. Het vlees kruisigen, voor de wereld gekruisigd zijn, en de wereld die voor jou gekruisigd is. Waarschijnlijk is dit allemaal alleen maar een uitwerking van de algemene uitspraak die Paulus eerder in Galaten 2:20 deed, waar hij zei:

Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

GALATEN 2:20

Eerder, in Galaten 2:20, zei hij:

Ik ben samen met Christus gekruisigd.

Wat betekent dat eigenlijk: 'met Christus gekruisigd'? Ik ben met Christus gestorven. Ik ben met Christus aan het kruis genageld. Christus was mijn vertegenwoordiger.

24

Christus stierf als onze plaatsvervanger

Anders gezegd, volgens mij legt Paulus in 2 Korinthe 5:14 uit wat hij bedoelt. Paulus zegt:

Want de liefde van Christus dringt ons, die tot dit oordeel gekomen zijn: als Eén voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven.

2 KORINTHE 5:14

Dit is wat wij ervan denken:

dat als één voor iedereen gestorven is, iedereen dus gestorven is.

Wat denkt Paulus daar?

Als één voor iedereen gestorven is, is iedereen gestorven.

Wat bedoelt hij daarmee? Hij bedoelt dat als allen verdienen te sterven, maar één als hun plaatsvervanger gestorven is, zij dan allemaal gestorven zijn. Hun doodvonnis is voltrokken. Het is alsof zij allemaal gestorven zijn, omdat Hij in hun plaats gestorven is. Zij moesten sterven.

Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

ROMEINEN 6:23

Iedereen moet sterven. Maar als Hij voor hen gestorven is, dan zijn zij in Hem gestorven. Zij zijn gestorven in de persoon van hun plaatsvervanger, de Vertegenwoordiger Die hun plaats innam en het voor hen deed. Zij zijn plaatsvervangend in Hem gestorven.

Weet je wat het woord ‘plaatsvervangend’ betekent? Hebben we het daar ooit over gehad? Volgens mij is het geen woord dat veel mensen kennen. Weet je dat je naar Afrika kunt gaan, op safari kunt gaan en op neushoorns kunt jagen? Of dat je in Afrika kunt gaan kijken naar leeuwen die met hun moeder stoeien en jachtluipaarden die gazellen achtervolgen? Weet je dat je dat kunt doen? Je kunt er lichamelijk niet vóór bedtijd komen, maar je kunt een video van National Geographic uit de bibliotheek halen en die ervaring plaatsvervangend beleven. Je gaat niet echt, maar een cameraman is er voor jou naartoe gegaan. Hij heeft het vliegticket betaald. Hij is erheen gegaan. Hij heeft de muggen en de bijtende vliegen getrotseerd en alle beelden gemaakt. Je kunt van zijn reis genieten zonder die zelf te maken. Je gaat via hem plaatsvervangend mee op die safari. Hij heeft het voor je gedaan. ‘Plaatsvervangend’ betekent dat iemand het in jouw plaats heeft gedaan, maar dat jij er het voordeel van hebt.

Als ik zeg dat ik plaatsvervangend gestorven ben, of dat Jezus plaatsvervangend voor mij gestorven is, betekent dat dat Jezus gestorven is en dat ik er het voordeel van heb alsof ik gestorven was. Welk voordeel heeft dat? Veel, in elk opzicht. Als je verdient te sterven voor je zonden, is het goed om het achter de rug te hebben. Beter dan dat het je nog te wachten staat. Als je in je zonden sterft, zal dat op de oordeelsdag niet mooi zijn. Maar als ik op een eerdere gebeurtenis kan terugkijken en zeggen: ‘Ik ben toen gestorven. De dood hoeft me niet meer te wachten te staan. Ik ben in Hem al voor mijn zonden gestorven. Hij is plaatsvervangend voor mij gestorven. Ik ben gestorven.’

Als Hij voor iedereen gestorven is, is iedereen dus gestorven.

Wanneer Paulus in Galaten zegt:

Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

GALATEN 2:20

dan zegt hij hetzelfde. Ik ben gestorven. Hier in Galaten 5 en in 6, waar hij spreekt over gekruisigd zijn voor de wereld, de wereld die voor mij gekruisigd is, en dat wij het vlees kruisigen, gebruikt Paulus uitdrukkingen die in al zijn geschriften maar één keer voorkomen. Omdat hij ze maar één keer gebruikt, hebben we geen brede verzameling tekstplaatsen die we met elkaar kunnen vergelijken om precies te begrijpen wat hij daarmee bedoelt. We kunnen alleen maar gissen, maar we kunnen wel een beredeneerde gissing doen.

25

Het oude leven hangt aan het kruis

Wanneer hij in vers 24 van hoofdstuk 5 zegt:

Maar wie van Christus zijn, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd.

GALATEN 5:24

dan betekent het woord 'gekruisigd' niet 'gestorven'. Om gekruisigd te zijn, hoeft iemand alleen maar aan een kruis genageld te worden. Uiteindelijk sterft hij daar, maar iemand is gekruisigd zodra hij aan het kruis genageld is. Met andere woorden, het woord 'gekruisigd' houdt niet noodzakelijk in dat de dood al is ingetreden. Je kunt gekruisigd zijn en nog leven. Jezus was gekruisigd en leefde nog zes uur aan het kruis, en de misdadigers nog iets langer. Soms hingen mensen drie dagen aan het kruis voordat ze stierven, maar ze waren gekruisigd op het moment dat ze eraan genageld werden. Ze stierven pas enige tijd later.

Wanneer Paulus zegt dat de christen zijn vlees gekruisigd heeft, denkt hij aan onze verbondenheid met Christus en Zijn dood. Als we aannemen dat Jezus voor ons gestorven is en dat de zonden van ons vlees en van onze natuurlijke mens allemaal op Hem gelegd zijn, en dat wij in Hem waren en in Hem stierven, dan is het in zekere zin passend dat we onszelf zien als aan het kruis genageld. In een andere zin zijn we niet langer aan het kruis genageld. We zijn ook met Hem opgestaan. Paulus houdt dus niet altijd op precies dezelfde manier aan de beeldspraak vast.

De gedachte is echter dat we datgene wat aan het kruis genageld werd, in elk geval zoals wij het beschouwen, moeten begrijpen als het oude leven. Door de opstanding hebben we een nieuw leven. Het oude leven werd aan het kruis genageld en is daar nooit van losgemaakt. Mijn vlees, mijn lichamelijke begeerten die vroeger over mij heersten, zijn nu allemaal gekruisigd. Ze hangen allemaal aan het kruis. Ze zijn allemaal vastgenageld.

26

Het vlees heeft geen gezag meer

Je zou kunnen zeggen: 'Nou, die van mij lijken nog heel actief en springlevend.' Dat kan heel goed het geval zijn. Stel bijvoorbeeld dat je werkelijk een slaaf van een andere man was en gewend was alles te doen wat hij zei. Zodra hij zei: 'Ga dat halen', rende je erheen en haalde je het. Je was een slaaf. Je had de denkwijze van een slaaf. Hij is je eigenaar. Hij is je meester. Maar toen beging hij een misdaad waarop de doodstraf stond, en kreeg de wet hem te pakken. De Romeinen kregen hem te pakken. Ze kruisigden hem.

Daar sta je dan, als slaaf van deze man, aan de voet van het kruis. Je kijkt naar je meester, die aan het kruis genageld is, en hij schreeuwt je nog steeds bevelen toe. Omdat je zo gewend bent zijn bevelen te gehoorzamen, ren je weg en doe je alles wat hij zegt, hoewel hij nu een veroordeelde misdadiger is. Hij heeft geen macht en geen recht meer om zijn wil af te dwingen. Het enige waar hij nu nog recht op heeft, is sterven. Een slaaf die in zo'n geval de bevelen van zijn meester blijft uitvoeren, lijkt misschien trouw en plichtsgetrouw, maar hij is gewoon dom, vooral als die bevelen niet in zijn voordeel zijn.

Wanneer je oude leven, je oude patronen, je bevelen toeschreeuwen om iets te doen, en je die vroeger altijd gehoorzaamde, besef je nu: 'Wacht eens, in Christus is dit vlees gekruisigd. Het is aan het kruis genageld. Het schreeuwt misschien nog steeds, het geeft misschien nog steeds bevelen en commandeert, maar het heeft geen recht, geen gezag. Dat vlees is gekruisigd, en ik heb geen enkele reden om er nog langer slaaf van te zijn. Ik ben een vrij man. Ik hoef dat niet meer te doen.'

Paulus verwoordde het nog op een andere manier. Dat staat in Romeinen 6. Misschien heb ik de verkeerde passage, maar ik dacht dat het daar stond. Het kan zijn dat ik aan iets in hoofdstuk 8 denk, waar Paulus hetzelfde op een andere manier zegt. Romeinen 8:12:

Welnu, broeders, wij zijn aan het vlees niet verplicht om naar het vlees te leven. Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

ROMEINEN 8:12-13

Dit komt waarschijnlijk het dichtst bij een andere manier waarop Paulus hetzelfde zegt als:

‘We hebben onze eigen natuur gekruisigd.’

Je doodt de daden van het lichaam door de Geest, door de kracht die de Heilige Geest je daarvoor geeft. Je doodt de vroegere daden van je lichaam of van je vlees. Je leeft er niet meer naar. Het is ter dood gebracht. Het hangt aan het kruis. Het is gekruisigd. We zijn het niets meer schuldig. Je bent het niets verschuldigd. Wat heeft het ooit voor je gedaan?

Dat is volgens mij waarschijnlijk de gedachte die Paulus voor ogen heeft wanneer hij zegt:

Wie bij Christus hoort, heeft zijn eigen natuur met al haar hartstochten en verlangens gekruisigd.

27

Leven door de Geest zonder eigendunk

Laten we wat sneller verdergaan door Galaten 5 en dan naar hoofdstuk 6.

Als wij door de Geest leven, laten wij dan ook door de Geest wandelen.

GALATEN 5:25

Ik vond vers 25 altijd moeilijk, totdat ik het in andere vertalingen las. De meeste andere vertalingen vertaalden het zo:

‘Als we door de Geest leven, laten we dan ook in of door de Geest wandelen.’

[Vertalersnoot: De spreker vergelijkt het Engelse ‘in the Spirit’ met ‘by the Spirit’ of ‘through the Spirit’: leven in de Geest tegenover leven door of dankzij de Geest. Het Nederlandse Bijbelcitaat hierboven gebruikt al ‘door’.]

Het Engelse woord ‘in’ daar — ik weet niet of dat door een verschil in de grondtekst komt, of alleen door een verschil in de manier waarop hetzelfde Griekse woord vertaald kan worden. Maar de New American Standard, volgens mij de New International Version, de Revised Standard en de meeste modernere vertalingen vertalen het zo:

‘Als we door de Geest leven’, of: ‘Als we dankzij de Geest leven, laten we dan ook in of door de Geest wandelen.’

De gedachte is dat Paulus heeft vastgesteld dat we geen eeuwig leven hebben op grond van de wet of van werken. Het is op grond van het feit dat we de Geest hebben. De Heilige Geest is ons leven. Hij is gekomen en heeft ons leven gegeven. Ons hele leven als christenen speelt zich af binnen de sfeer van de Geest. Dan spreekt het vanzelf dat ook onze wandel door de Geest moet zijn. Als we ons leven en bestaan zelf aan de Geest

te danken hebben, hoeveel te meer spreekt het dan vanzelf dat we onze plichten moeten vervullen, ons leven moeten leiden en onze weg moeten gaan door de kracht van die Geest, van Wie we zelfs ons leven zelf verwachten.

Laten wij geen mensen met eigendunk worden, elkaar niet uitdagen en benijden.

GALATEN 5:26

Dat vers bestaat uit drie delen. Ze spreken allemaal tamelijk voor zich. Ik weet niet of ze enige uitleg nodig hebben.

Dat is gemakkelijk genoeg te begrijpen. Laten we elkaar niet prikkelen, iemand niet tot woede drijven. Trouwens, de Bijbel zegt in 1 Korinthe 13:

De liefde laat zich niet tot woede prikkelen.

1 KORINTHE 13:5

We horen anderen niet te prikkelen, en als anderen ons proberen te prikkelen, moeten we ons niet laten prikkelen. Dat staat in 1 Korinthe hoofdstuk 13, vers 5, volgens mij. Ja:

zij handelt niet ongepast, zij zoekt niet haar eigen belang, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad,

1 KORINTHE 13:5

Maar hoewel de liefde zich niet laat prikkelen, hebben sommige mensen niet lief, en zij laten zich wel prikkelen. Ze zijn snel beledigd of boos, en het is aan ons om te voorkomen dat we hen prikkelen, als we dat kunnen, of dat we hen benijden.

Ik weet niet zeker waarom Paulus juist deze dingen — verwaandheid, het prikkelen van anderen en afgunst — samen in deze ene zin noemt. Het kan iets te maken hebben met specifieke dingen die de Galaten deden, waar Paulus van wist en wij niet. Maar het is hoe dan ook een goed vers dat op zichzelf kan staan. Alle drie zijn het dingen waarvoor christenen moeten oppassen.

28

Een gevallen gelovige zachtmoedig herstellen

Hoofdstuk 6:

Broeders, ook als iemand onverhoeds tot enige overtreding komt, moet u die geestelijk bent, zo iemand weer terechtbrengen, in een geest van zachtmoedigheid. Houd intussen uzelf in het oog, opdat ook u niet in verzoeking komt.

GALATEN 6:1

De King James zegt 'meekness'.

Als iemand door een overtreding wordt overmand, is dat niet iets om over te roddelen en ook niet iets om te negeren. Het is iets wat rechtgezet moet worden. Die persoon moet worden hersteld, staat er. Ga zo iemand herstellen. Degenen die de opdracht krijgen zo iemand te herstellen, zijn degenen die geestelijk zijn.

Je zou kunnen zeggen: 'Nou, dan is dat mijn taak blijkbaar niet, want ik ben niet geestelijk.' Maar het is jouw taak om geestelijk te zijn. Je bent verplicht om geestelijk te zijn. Het enige wat nodig is om geestelijk te zijn, is wandelen in de Geest. Dat is het geboorterecht van iedere christen. Er is werkelijk geen enkele reden waarom je niet geestelijk zou zijn.

En als je geestelijk bent, als je geestelijk gezind bent, dan kun je in een geest van zachtmoedigheid gaan, en dat is een vrucht van de Geest. Zachtmoedigheid is een van de vruchten van de Geest. Dus doordat je geestelijk bent, doordat je in de Geest wandelt, kun je bij deze confrontatie de gepaste nederigheid en zachtmoedigheid tonen. Veel mensen reageren heel afwijzend als ze ergens op worden aangesproken. Maar als je voldoende zachtmoedigheid en nederigheid hebt, helpt dat enorm om hen te winnen. Dat zou je niet lukken als je wat veroordelender of harder was. Het spreekt vanzelf dat geestelijke mensen niet veroordelend en hard zullen zijn wanneer ze zo iemand proberen te herstellen.

En waarom moet je daar zo zachtmoedig in zijn? Je moet op jezelf letten, opdat ook jij niet in verzoeking komt. Dat betekent ofwel dat je beseft dat je zelf in staat bent om precies dezelfde overtreding te begaan als die waarop je iemand anders probeert aan te spreken. Je moet je bewust zijn van het gevaar dat je een balk in je eigen oog hebt wanneer je probeert een splinter uit het oog van iemand anders te halen. Ook jij kunt in verzoeking komen. Als je naar hen toe gaat, ga dan niet met een zelfrechtvaardige, schijnheilige houding, alsof je zoveel beter bent. Jij zou met diezelfde of een andere verzoeking te maken kunnen krijgen. Sterker nog, je zou zelfs tijdens het gesprek met hen verleid kunnen worden tot een verkeerde geesteshouding. Let op jezelf. Waak over je eigen geest. Voorkom dat je zelf in verzoeking komt en besef dat je in verzoeking kunt komen. En blijf daarin nederig wanneer je iemand anders gaat corrigeren.

Wat we hier in hoofdstuk 6 hebben, en wat eigenlijk al begint in het laatste vers van het vorige hoofdstuk, is een reeks uiteenlopende aansporingen. Paulus is aan het afronden. Waarschijnlijk raakt de ruimte op zijn boekrol op, en beseft hij dat er nog een heleboel te zeggen is. In plaats van lange verhandelingen over allerlei zaken te geven, geeft hij alleen korte aansporingen. Dat doet hij ook aan het eind van 1 Thessalonicenzen, zoals jullie weten, want jullie bestuderen 1 Thessalonicenzen. Aan het eind van 1 Thessalonicenzen hoofdstuk 5 staan allerlei aansporingen, de ene na de andere. Die houden niet allemaal nauw verband met elkaar, maar het zijn gewoon dingen die gezegd moeten worden. En als Paulus een boekrol had gehad die misschien twee keer zo groot was, zou hij waarschijnlijk over elk daarvan hele alinea's hebben geschreven. Maar hij besepte dat zijn ruimte opraakte en dat hij het allemaal maar beter in weinig ruimte kon zeggen. Dat gebeurt hier. Hij geeft allerlei verschillende aanwijzingen, die niet allemaal rechtstreeks met elkaar samenhangen, maar die allemaal verband houden met wat de Galaten moeten weten. Sommige geeft hij heel kort, staccato, in een razendsnel tempo.

29

Elkaars lasten dragen met praktische hulp

Help elkaar om elkaars lasten te dragen en doe zo wat de wet van Christus vraagt. Want als iemand denkt dat hij heel wat is terwijl hij niets voorstelt, houdt hij zichzelf voor de gek. Laat iedereen zijn eigen werk beoordelen, dan kan hij trots zijn op wat hij zelf doet, zonder zich met een ander te vergelijken. Want iedereen moet zijn eigen last dragen.

De King James Version zegt:

Want ieder zal zijn eigen last dragen.

GALATEN 6:5

Daardoor klinkt het alsof dit in tegenspraak is met vers 2:

Draag elkaars lasten, en vervul zo de wet van Christus.

GALATEN 6:2

Maar dat de New King James hier verschillende woorden gebruikt, ‘burden’ in vers 2 en ‘load’ in vers 5, weerspiegelt het werkelijke verschil in het Grieks. Het is niet hetzelfde woord, ook al wordt het in de King James op beide plaatsen met ‘burden’ vertaald. Hier staan verschillende Griekse woorden.

Wat hij zegt, is dat we elkaars lasten kunnen dragen als we met lasten moeilijkheden en uitdagingen bedoelen. Wanneer mensen financiële lasten hebben of een crisis doormaken, kun je hun een schouder bieden om op te leunen. Je kunt hun wat steun en raad geven, of wat praktische hulp bieden. Dat is een manier om hun last samen met hen te dragen, om hen te helpen die last aan één kant op te tillen. Daarmee vervul je de wet van Christus, die inhoudt dat je elkaar liefhebt. Liefde is heel praktisch. Het heeft te maken met mensen helpen. Als iemand gebukt gaat onder een last, help hem dan.

We hebben gehoord van een jonge weduwe, eigenlijk een vriendin van ons, van wie de man aan kanker is overleden. Volkomen onverwacht. Hij was achter in de dertig, geloof ik, misschien veertig. Er werd vastgesteld dat hij ziek was, en hij overleed plotseling. Hij liet twee kleine jongetjes achter, van twee en vier jaar, geloof ik, of zoiets. Hij bouwde voor hen een ander huis op een stuk grond, maar hij heeft niet de kans gekregen om het af te maken. Het huis waarin ze wonen, is een vervallen oud ding met allerlei problemen. We zijn van sommige van die problemen op de hoogte geraakt, en daarom laten we mensen daarheen gaan om wat werk voor haar te doen.

Volgens mij is dat precies wat het betekent om iemands last te dragen. Ze heeft een zware last. Ze is waarschijnlijk zwaarder belast dan wie van ons ook op dit moment. Ze is weduwe geworden; ze heeft problemen. Het is winter, haar huis lekt en al dat soort dingen. Erheen gaan en er daadwerkelijk iets aan doen, in plaats van alleen te zeggen: 'Ach, dat arme mens, ik leef erg met haar mee.' Of zelfs alleen maar voor haar bidden, waarmee ik niet wil zeggen dat bidden iets kleins is. Als we niets anders konden doen, dan is gebed iets wat we kunnen doen. Maar door iemand praktisch te helpen zijn last te dragen, vervul je de wet van Christus.

Je maakt geen indruk op Jezus met lange gebeden en veel kerkbezoek en het heel plichtmatig geven van tienden, enzovoort. Dat doe je door daadwerkelijk offers te brengen, je in te spannen en middelen in te zetten om mensen te helpen bij de werkelijke moeilijkheden waarmee ze te maken hebben. Dat is wat het betekent om elkaars lasten te dragen. Dat is wat Christus ons geboden heeft te doen. Door dat te doen, vervul je de wet van Christus.

30

Nederigheid en je eigen werk beoordelen

In vers 3 zegt hij:

Want als iemand denkt iets te zijn, terwijl hij niets is, bedriegt hij zichzelf.

GALATEN 6:3

Hij gaat ervan uit dat mensen niets zijn. Trouwens, Paulus zei in 2 Korinthe hoofdstuk 12 en vers 11 dat hij zelf niets was. 2 Korinthe 12:11. Paulus zegt:

Ik ben door te roemen dwaas geworden! U hebt mij daartoe gedwongen, want ik zou door u aanbevolen moeten worden. Ik ben immers in niets minder geweest dan de apostelen bij uitstek, hoewel ik niets ben.

2 KORINTHE 12:11

Ik ben niet slechter dan de andere apostelen, maar ik ben niets. Zij zijn ook niets. Iedereen is niets. Als je tegenwoordig zegt: 'Ik ben niets', zal iemand je proberen te corrigeren en zeggen: 'Je hebt een laag gevoel van eigenwaarde. Daar moet je iets aan laten doen.' Maar Paulus zei dat hij niets was. Paulus zei dat iedereen die denkt dat hij iets is, terwijl hij in feite niets is, zichzelf misleidt. En op die manier komt hij nergens. Het is niet misleiding die je vrijmaakt; het is de waarheid die je vrijmaakt. Je kunt het net zo goed toegeven: je bent niets.

Maar laat ieder zijn eigen werk beproeven; dan zal hij alleen voor zichzelf stof tot roemen hebben, en niet voor de ander.

GALATEN 6:4

Wat hij daarmee bedoelt, is niet dat je je in jezelf verheugt in plaats van in Christus. Hij bedoelt dat je je verheugt over wat je doet, afgemeten aan wat je hoort te doen, in plaats van aan wat iemand anders doet. Je vergelijkt jezelf niet met anderen en zegt niet: 'Hé, ik ben best tevreden over mezelf. Ik doe zoveel geweldige dingen, en die ander doet er zo weinig.' Nee, kijk alleen naar je eigen werk. Kijk niet naar het werk van anderen. Gebruik het werk van iemand anders niet als maatstaf om te bepalen of je het goed doet of niet. Wat wil God dat je doet? Je zult je eigen last van verantwoordelijkheid moeten dragen. Iedereen moet in dat opzicht zijn eigen last dragen.

31

Geven, zaaien en volharden in goeddoen

Vers 6:

En laat hij die onderwezen wordt in het Woord in alle goede dingen delen met hem die onderwijs geeft.

GALATEN 6:6

Dit gaat eerlijk gezegd over geven. Sommige mensen begrijpen het woord 'delen' als 'vertellen', zoals wanneer 'ik wil iets met je delen' betekent dat ik je iets wil vertellen. Maar dat is een modern gebruik van het woord 'delen'. Het Griekse woord dat hier voor 'delen' wordt gebruikt, betekent helpen, iets geven.

Waarschijnlijk wordt aangenomen dat degenen die in de vroege gemeente onderwijs gaven, de oudsten van de gemeente waren. En zij werden, denk ik, meestal onderhouden door giften van degenen die onderwijs ontvingen. Er staat trouwens nergens dat wie onderwijs geeft, geld voor zijn onderwijs moet vragen. De leraar wordt nooit aangemoedigd om geld te vragen, en het wordt hem zelfs niet toegestaan. Maar degenen die onderwijs ontvangen, krijgen de opdracht om het toch te geven. Het

is vrijwillig, en een leraar mag het nooit eisen. Maar degenen die onderwijs ontvangen, moeten beseffen dat ze er geestelijk baat bij hebben. En dat mag hun best iets kosten, in de vorm van hulp aan degenen van wie ze dat ontvangen.

Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten. Want wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten. En laten wij niet moe worden goed te doen, want te zijner tijd zullen wij oogsten, als wij het niet opgeven. Laten wij dus, terwijl wij gelegenheid hebben, goeddoen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof.

GALATEN 6:7-10

Het zaaien en oogsten kun je hier op twee manieren opvatten. Er zijn andere plaatsen waar Paulus over zaaien en oogsten spreekt en het daarbij over geven heeft. Omdat hij in vers 6 net heeft gesproken over de noodzaak om te delen met degene die onderwijs geeft, heeft hij het hier misschien ook over geven. Zaai je bezittingen. Wanneer je je geld zaait, zaai het dan in projecten die goed zijn, geestelijke dingen, om geestelijke doelen te bevorderen, in plaats van alleen wereldlijke of vleeselijke doelen te bevorderen. Als je op die manier zaait, zul je als gevolg daarvan een geestelijke oogst zien.

Paulus zegt tegen de Korintheïers in 2 Korinthe, volgens mij is het hoofdstuk 8 of 9, wanneer hij hun vraagt om te geven voor de noden van de gemeente in Jeruzalem:

Als je overvloedig zaait, zul je overvloedig oogsten.

2 KORINTHE 9:6

Dat wil zeggen: als je veel geld geeft, zul je veel terugkrijgen. Het kan dus zijn dat Paulus hier verder spreekt over het aspect van geven, wanneer hij zegt:

Als je voor de Geest zaait, zul je uit de Geest oogsten. Als je voor je eigen natuur zaait, zul je uit je eigen natuur oogsten.

Geef je je geld uit aan vleselijke dingen, of geef je je geld uit aan dingen die het Evangelie en de dingen van de Geest bevorderen?

Maar het kan ook algemener bedoeld zijn. Misschien heeft hij het hier helemaal niet over geld. Misschien heeft hij het over keuzes in het leven, de manier waarop je je tijd besteedt, waar je over nadenkt, waar je je energie in steekt, enzovoort. Wat je ook doet, je zaait voor een bepaalde oogst. Je gedachten, daden en woorden zullen gevolgen hebben. Die gevolgen zijn als de oogst van wat je nu zaait met je woorden en daden.

Hij zegt wel, in vers 10:

Als we de kans krijgen, laten we dan goed zijn voor iedereen.

Misschien zegt hij dat dát zaaien voor de Geest is: goede dingen doen, mensen goeddoen. Vooral in vers 9 zegt hij:

En laten wij niet moe worden goed te doen, want te zijner tijd zullen wij oogsten, als wij het niet opgeven.

GALATEN 6:9

Als we goede dingen blijven doen, zal daar uiteindelijk een zichtbare oogst uit voortkomen.

32

Roemen in besnijdenis of in het kruis

Vers 11:

Zie met wat een grote letters ik u met mijn eigen hand schrijf: Allen die zich mooi willen voordoen naar het vlees, dwingen u zich te laten besnijden, alleen om niet vanwege het kruis van Christus vervolgd te worden. Want ook zij die besneden worden, nemen zelf de wet niet in acht, maar zij willen dat u besneden wordt om zich te kunnen beroemen op uw vlees.

GALATEN 6:11-13

Dat wil zeggen: ze kunnen bewijzen dat je aan hun kant staat. Het geeft hun een beter gevoel dat ze bekeerlingen hebben. Veel mensen willen dat je bij hun gemeente aansluit. Dat geeft hun een beter gevoel. Ze hebben het gevoel dat ze bij de betere gemeente horen als daar meer mensen zijn. Zo is het ook met de partij van de besnijdenis: hoe meer mensen ze voor hun richting winnen, hoe beter ze zich voelen. Dat jouw vlees besneden wordt, geeft hun reden om te roemen dat ze aan de winnende kant staan. Het is net een grote wedstrijd tussen Paulus en hen.

Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld.

GALATEN 6:14

Zij roemen in jullie, maar ik roem niet in jullie. Ik roem alleen in het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld. Waarschijnlijk betekent dit dat de wereld mij heeft verworpen en dat ik de wereld heb verworpen. Gekruisigd worden is de uiterste vorm van verworpen worden, van veroordeeld worden. Wat het kruis van Christus betreft, zie ik het zo, leg ik het zo uit, dat het de wereld kruisigt. Het veroordeelt de wereld. Het betekent voor mij de

verwerping van de wereld, en ik word door de wereld verworpen. De wereld kruisigt mij, en ik kruisig haar door het kruis van Christus. Mijn toewijding aan het kruis van Christus maakt mij weerzinwekkend voor de wereld en haar weerzinwekkend voor mij.

33

De nieuwe schepping en Paulus' slotzegen

Want in Christus Jezus heeft niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar wel dat we een nieuwe schepping zijn.

GALATEN 6:15

Opnieuw geboren worden, wedergeboren worden, dát is wat telt. Dat vers begint op dezelfde manier als hoofdstuk 5, vers 6:

In Christus Jezus heeft namelijk niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar het geloof, dat door de liefde werkzaam is.

GALATEN 5:6

Dit vers begint dus op dezelfde manier, maar in plaats van:

‘geloof dat zich uit in liefde’, zegt hij:

‘maar een nieuwe schepping’.

Trouwens, op een andere plaats, in 1 Korinthe 7:19, zegt Paulus:

Het gaat niet om besneden of onbesneden zijn, maar om het houden van Gods geboden.

1 KORINTHE 7:19

Er zijn dus drie verzen in de geschriften van Paulus. Dat was 1 Korinthe 7:19. Ze beginnen met dezelfde woorden, maar ze eindigen allemaal anders. Het gaat niet om besnijdenis of onbesneden zijn. Het gaat om geloof dat door liefde werkt. Het gaat om het houden van de geboden van God. Het gaat om een nieuwe schepping. Dat maakt het verschil, niet de lichamelijke besnijdenis.

Vers 16:

En allen die overeenkomstig deze regel wandelen: vrede en barmhartigheid zij over hen en over het Israël van God.

GALATEN 6:16

Blijkbaar verwijst 'Israël van God' naar de gemeente. Hij heeft eerder in hoofdstuk 3 al gezegd dat wij geestelijk de kinderen van Abraham zijn, als wij van Christus zijn. Ik neem aan dat dat ons tot het Israël van God maakt.

Verder, laat niemand mij lastigvallen, want ik draag de littekens van de Heere Jezus in mijn lichaam.

GALATEN 6:17

Hij verwijst naar zijn littekens van de vervolging die hij vanwege het Evangelie heeft ondergaan. 'Ik heb nog steeds de littekens van toen ik in Lystra werd gestenigd', zegt hij daarmee. 'Bezorg me niet nog meer last. Ik kan jullie laten zien hoeveel ellende ik al heb doorstaan, zonder dat jullie daar nog iets aan toevoegen.'

De genade van onze Heere Jezus Christus zij met uw geest, broeders! Amen.

GALATEN 6:18

Daarmee komen we aan het einde van Galaten. Die slotopmerking is trouwens heel kenmerkend voor Paulus. Bijna alle slotwoorden van de brieven wensen de lezers de genade van de Heere Jezus Christus toe. Hier zegt hij er specifiek bij:

'op je geest'. Ik weet niet zeker of het een diepe betekenis heeft dat hij specifiek zegt:

‘met je geest’. Het gaat erom: moge je geestelijk gezegend worden met de genade van Christus. En daardoor zou het voor je niet nodig zijn om je met wetticisme en de wet in te laten.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Galaten 5:1
- 1 Timotheüs 1:9
- Galaten 5:13
- Galaten 5:6
- Efeze 2:3
- Romeinen 7:22-23
- Johannes 13:34
- 1 Johannes 4:19
- Exodus 20:13-16
- Galaten 5:14
- Romeinen 13:8-10
- Galaten 5:15
- Galaten 5:16
- 1 Petrus 1:24
- Romeinen 1:3
- Romeinen 4:1
- Mattheüs 26:41
- 1 Petrus 1:14
- Galaten 5:17
- Hebreeënen 13:4
- Romeinen 7:14
- Romeinen 7:21
- Romeinen 7:23
- Romeinen 8:4
- Romeinen 8:2
- Johannes 8:31-32

- Johannes 8:34
- Galaten 5:18
- Galaten 5:19
- Galaten 5:20
- Galaten 5:21
- 1 Korinthe 6:9
- 1 Korinthe 6:10
- 1 Korinthe 6:11
- Galaten 5:22
- Mattheüs 7:16
- Galaten 5:23
- Galaten 5:24
- Galaten 6:14
- Galaten 2:20
- 2 Korinthe 5:14
- Romeinen 6:23
- Romeinen 8:12-13
- Galaten 5:25
- Galaten 5:26
- 1 Korinthe 13:5
- Galaten 6:1
- Galaten 6:5
- Galaten 6:2
- Galaten 6:3
- 2 Korinthe 12:11
- Galaten 6:4
- Galaten 6:6
- Galaten 6:7-10
- 2 Korinthe 9:6
- Galaten 6:9
- Galaten 6:11-13
- Galaten 6:15
- 1 Korinthe 7:19
- Galaten 6:16

- Galaten 6:17
- Galaten 6:18

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.